

Nesebu'l Kitabu'l Hırka

HIRKA KİTABI

Şeyhu'l Ekber Muhyiddin İbn. Arabi

Tercüme

Vahdettin İnce

KİTSAN

Harfler harflerle, anlamlar anlamlarla buluştuğu sürece Efendimiz Hz. Muhammed'e salat ve selam olsun.

Bizim indimiz de hırka, ancak sohbet, terbiye ve güzel ahlaktan ibarettir. Ve buna takva elbisesi denir.

Ey insan, sözünde işinde kazancında daima ehl-i takva olmaya çalış. Takva, bu dinin ruhudur.

Muhammed ibn.Arab

Ey insan! Kötülüğe kötülükle mukabele etme. Fenalık eden kimseye yapacağın fenalığa Cenâb-ı Hak "seyyie" ismini vermiştir.

Ey insan! Herkesle geçin. Ahlâkın temeli güzel geçinmekle başlar. İnsan güzel ahlâkından birini terk ederse terk ettiği kadar kötü huylu sayılır.

Ey insan! Suyunu kıskanmayan denizler, nehirler gibi ol. Hiç bir zaman darlık, sıkıntı seni infaktan alıkoymasın. Darlıkta, bollukta, musibette, meserrette sana infakı emrederim. Cenâb-ı Hak sana vaid buyurduğunu sen istemesen, âlem de istemese verir. Hiçbir civanmert helâk olmamıştır.

Ey insan! Sana lâzım olan işlerin en mühimi de vaktini boş geçirmemekliğindir. Daima vaktini en hayırlı işlere hasret.

Ey insan! Gaflet ölümü ile ölmüş kimselerden uzaklaş. Onlardan yardım bile isteme. Kimseye yük olmamaya çalış. Kendi işini kendin gör.

Müslümanlara müslüman olduklarından dolayı aynı muamelede bulun. Yani birisine padişah, birisine köle, birisine zengin, diğerine fakir, birisine çocuk, diğerine ihtiyar deyip ayrı ayrı muamelede bulunma. Hepsine bir gözle bak. Zira bil ki, İslâm şahs-ı vâhiddir. Bütün Müslümanlar O'nun azasıdır. Efrad-ı müslimîn olmazsa, İslâmiyetin vücudu olmaz. Çünkü bir hadiste: "Müslümanların kanları müsavidir. Kisas ve diyette birdir." Buyrulmuştur. Ancak âlimin hakkı, kendisine tazim olunmak, cahilin hakkı kendisine nasihat olunmak, gafillerin hakkı kendisini uyandırmak, çocuğun hakkı kendisine şefkat mülâyemettir.

Muhammed ibn.Arabi

GİRİŞ

Merhaba Dostlar

Allah Dost'unun dostu olma şerefine eren, üstadların üstadı Allah eri, Evliyaullah'ların piri ; Şeyhu'l Ekber Muhyiddin İbn-i Arabi (k.s.) hazretlerinin hacmı küçük ancak manası yönünden çok kıymetli olan "Nesebu'l Hırka" adlı bu risalesini Türkçemize tercüme ettirerek ve yanı sıra Hazreti Şeyhu'l Ekberin "Hizbu'l Devru'l Ala" adlı özel duasının orjinalini, Türkçe okunuşunu (Latin harfleriyle) ve tercümesini ihtiva eden bu eseri yayınlamaya siz değerli okurlarımıza ulaştırmayı Kitsan Yayınevi olarak bizlere nasip eden Rabbimize sonsuz şükürler olsun.

Öncelikle "Allah erlerinden zuhura gelen eserler, müessir-i hakiki olan Hazreti Allah C.C dir" inancıyla ve bu gibi eserlere hizmetinde çok büyük bir lütuf olduğunun bilinciyle eserin, güzel Türkçemize tercüme ettirme sırasında ve baskıya hazırlanması aşamasında beşeri acziyetimizin gereği olarak istemesekte oluşan hatalarımızın affını öncelikle eserin müellifi olan İbn-i Arabi hazretlerinden ardından siz okurlarımızdan istirham ederiz.

Eser, üç bölümden oluşmaktadır:

Birinci Bölüm: Eserin sahibi olan Hazreti Şeyh'in hayatı hakkında kısaca verilen bilgiyi ve "Nesebu'l Hırka" adlı bu eserin ismi olan "Hırka"nın ne manaya geldiğini ve eserin orjinalinin nerede bulunduğunu ve tanıtımını ihtiva etmektedir.

İkinci Bölüm: Hazreti Şeyh'in bizzat kendisi tarafından yazılmış olan Nesebu'l Hırka "Hırka Kitabı"nı bir diğer ifade ile Tasavvuf Hırkasını ihtiva etmektedir.

Üçüncü Bölüm: Hazreti Şeyh'in "Hizbu'l Devru'l Ala" adlı Büyük Yüce Dua'sının Arapça orjinalini, Türkçe okunuşunu ve manasını ihtiva etmektedir.

Subhanehu Teala'dan siz okurlarımızın bu eserden, yayınlamış olduğumuz diğer eserlerden ve inşallah bundan sonra da yayınlayacağımız diğer kıymetli eserlerden Hakk'ın amacına uygun faydalanmanızı dileriz.

Gönülleriniz Allah Celle Celalehu'nun, Efendiler Efendisi Allah Resulu s.a.v. efendimizin ve dostlarının muhabbetiyle dolsun. Allah muininiz, ilminiz mübarek olsun. Başarı ancak O'ndandır, O'ndan güzel yardımcı yoktur. O, en güzel vekildir.

Kitsan

Birinci Bölüm

Eser'in Sahibi ve Eseri Hakkında

“Nesebu'l Hırka” adlı bu hacmi küçük fakat içeriği yönünden çok kıymetli eseri telif etmiş olan Cenab-ı Şeyhu'l Ekber (k.s.) hazretlerinin hayatı hakkında kısaca şu bilgileri verebiliriz: Futuhat-ı Mekkiye, Fusus-u Hikem başta olmak üzere birçok (yaklaşık beşyüz) eşsiz eser vermiş on ikinci ve on üçüncü yüzyıllarda Endülüs'de, Mekke, Medine, Fas, Mısır ve bir müddet Anadolu'da (Konya, Malatya) ve Şam'da yaşamış, cömertliğiyle meşhur Tayy kabilesine mensup Adiy bin Hatem'in kardeşi Abdullah bin Hatem'in neslinden gelmesi sebebiyle de “Hatemu'l Veli” diye anılan büyük bir mutasavvıftır. 1165 (h.560) yılında Endulus'un Mürsiyye kasabasında Ramazan ayının 17 sinde evliyaullah arasında “Nimet Günü” olarak adlandırılan günde doğmuştur. 1240 (h. 638) tarihinde de Şam'da vefat etmiştir. Kabri, Şam şehrinin Salihyye semtinde Kasiyyun dağının eteklerinde bulunan küçük bir caminin içersindeki türbede bulunmaktadır. Ve sevenleri tarafından ziyaret edilmekte ve ziyaretçilerine tıpkı dün olduğu gibi bugün de gerek camisiyle gerek de camisinin etrafında olan çarşısıyla hem maddi hemde manevi olarak rızık dağılmasına vesile olmaktadır. (Allah kendisinden sonsuz razı olsun.)

Muhyiddin-i Arabi hazretleri, kendisi eserlerinde belirttiğine göre yaklaşık sekiz yaşlarında babasıyla beraber doğduğu Mürsiyye'den ayrılarak İşbiyye'ye gitmiştir. Çok küçük yaşlarda olmasına rağmen önce babasından daha sonra ailesinde bulunan büyüklerinden ilim tahsil etmeye başlamış, birçok ünlü alimin ilim meclislerinde bulunarak onların bazılarında tefsir, hadis, fıkıh, kıraat ilminin yanı sıra diğer ilimleri ve tasavvuf ilimini de tahsil etmiştir. Ve tahsil etmiş olduğu bütün ilimlerde büyük alim olmuştur.

Ayrıca yine eserlerinde belirttiğine göre Seyyid Abdulkadir Geylani hazretlerinin ruhaniyetinden feyz almıştır. Ve tasavvufun en önemli sembollerinden birisi olan Gavsu'l A'zam Seyyid Abdulkadir Geylani (k.s.)nin talebesi kendisinin de şeyhi olan Yunus bin Yahya el-Haşimi'ye emanet olarak bırakmış olduğu “Hırka”yı Mekke'de h. 599 senesinde giymiştir. Bu olay İbrahim-i Derubi Bağdadi'nin telif etmiş olduğu “el-bazu'l eşheb” adlı eserinde şöyle rivayet edilmiştir:

- Gavsu'l Azam Seyyid Abdulkadir Geylani hazretleri, birgün gözde talebelerinden olan Cemadeddin Yunus b. Yahya efendiyi yanına çağırarak: “Benden sonra benim künyem olan Muhyiddin isminde Endülüs'den Allah'ın velisi, Resulullah'ın sevdiği evladım gelecektir. Bu hırkamı ona teslim edin” diye buyurmuştur. Gerçekten uzun yıllar sonra Mekke'de Yunus bin Yahya el-Haşimi k.s. kendisinin de talebesi olan 'Muhyiddin ibn-i Arabi hazretlerine hocasının vasiyetini yerine getirerek kendisine emanet olunan değerli hırkayı teslim etmiştir. Allah kendisinden ve soyundan gelenlerden razı olsun. Sahih olan rivayete göre daha sonra bu hırkayı hazreti şeyh talebesi ve üvey oğlu olan Konya'da meftun bulunan Sadreddin-i Konevi'ye giydirmiştir.

Cenab-ı Şeyh'in “hırka” giymesi ile verdiği bilgilere göre kendisinin giymiş olduğu hırka sayısı altıdır. Bu hırkaların üç tanesi Hızır aleyhisselam'ın elinden hatta

birisini (Divanın da belirttiğine göre) ise Mekke’de Zemzem kuyusu ile Haceru’l Esved arasında giydiğini diğer üçünü de Resulullah s.a.v. efendimizin elinden giydiğini bildirmiştir. İlk hırka’yı h.592 senesinde İsbiliye şehrinde et-Tevzeri’den, ikinci olarak da h.594 tarihinde Fas’ta adı geçen İbni Kasım’dan almıştır. Hızır Aleyhissamin elinden hırka giymesini ise kendisi Futuhat-ı Mekkiye 1/208 (27-37) de şöyle anlatmaktadır:

- *“Hızır’la şeyhlerimizden bir adam yani Ali ibn-i Abdullah ibn-i Cami dahi buluşmuştu. Kendisi ali el-Mütevekkil ile Ebu Abdullah Kadib’ül Ban’ın arkadaşlarından idi. Musul haricinde, Mukla’da bir bostanda ikamet ederdi. Hızır ona hırka’yı Kadib’ül-Ban’ın huzurunda giydirmişti. Bana da bu hırkayı Şeyh ibn-i Cami, kendi bostanında,(Musul h.601 senesinde) Hızır’ın ona giydirdiği yerde ve giydirme şekliyle giydirmişti. Ben hırka’yı bundan çok uzak bir yol ile (yani çok daha önceleri) arkadaşımız Abdurrahman ibn-i Meymun ibn-i Ebîl-Burzi’nin elinden giymiştim. O da bunu Mısır ülkesinin şeyhlerin şeyhi Sadreddin ibn-i Hammuye’nin elinden giymişti. Onun da ceddî, hırka’yı Hızır’ın elinden giymişti. Ben o zamandan beri hırka giymekliğe kail oldum (inandım). Hızır’ın buna itibar ettiğini gördüğümde, ben de bunu insanlara başkalarına giydirdim. Bundan önce ise, halen malum olan hırka’ya kail değildim. Zira bizim indimiz de hırka, ancak sohbet, terbiye ve güzel ahlaktan ibarettir. Ve buna takva elbisesi denir. “*

Ve yine kendi ifadelerinden öğrendiğimize göre “hırka” giydikten sonra çok nimetlere nail olduğunu yüksek makam ve mevki sahibi olduğunu bize şöyle bildirmektedir:

- *“Allahu Teala bana öyle nimetler ihsan etti, bildirdi. Ki istersem kıyamete kadar gelecek bütün velileri, kutubları, isim ve nesebleriyle bildirebilirim. Fakat bazıları inkar ederler de, manevi kazançlarından kaybederler diye korkuyorum. Her ilmin aslı ilm-i ilahidendir. Çünkü Allah’dan başka her şey, yine Allah’dandır.”*

Şeyhu’l Ekber Muhyiddin-i Arabi k.s. yukarda ki ifadelerinden şunu anlamaktayız ki **Hırka giyinmek**, bir başka ifade ile **Hırkaya Bürünmek** suret olarak elbise giyinmek değil manevi anlamda takva elbisesine bürünmek muttakiy olmak yani takva sahibi olmak güzel ahlakla ahlaklanmaktır.

Hırka giymenin Kur’an ayetine ve *“Semama ve arzıma sığmadım, ama mümin kulunun kalbime sığdım”* şeklinde ki kutsi hadisten hareketle mümin kulun kalbinin nasıl olması gerektiğini bildirmektedir.

Şeyhu’l Ekber, satır aralarında ki parıltılarla önemli işaretler vermekte, tevhid inancının ekseninde açıkladığı Hakk Tealaya yönelik Miraç ve İsra kavramını anlatmakta, *Allah ahlakıyla ahlaklanmanın* bir başka ifadeyle Allah boyasıyla boyanmanın *“Sıbgatullah’ın”* yolunu, derin tefekküre dayanan olağanüstü nefis anlatımıyla kısacası kendisine özgü metoduyla aktarmaktadır. Resulullah Efendimiz (s.a.v.)in Rabbi Allahu Teala ile görüştüğü “kutsal Mirac” hadisesini anlattığı hadis-i şerifinde ki:

“Cebrail arkama nurdan bir bürde “hırka” koydu ve belime yakuttan bir kemer kuşattı ve elime yeşil bir asa verdi. Ayaklarıma yeşil zümrütten iki nalın giydirdi. Sonra elimi tutup Beytu’l Haram’a götürdü. Zemzem kuyusunda abdest aldırdı. Beyt-i Mükerrrem’i yedi kere tavaf ettirdi ve Makam-ı İbrahim’de iki rekât namaz kıldırıldı. Sonra Cebrail beni kanadı altına alıp Bey’at yani Mübaya’yı yedillah ve Sırr-ı Hilafet’i ta’lim ve telkin etti. Daha sonra Hatim’e varıp oturdum. Orada ikinci defa olarak Cebrail göğsümü yardı. Mikail kalbimin içindeki uyusuk kanı atıp üç leğen zemzem

suyu ile kalbimi yıkadı. Mekke'nin Batha'sına götürüp Burak'a bindirdi. Sonra oradan Beytu'l Makdis'e getirdi. Mirac'a uruc ile "Kabe kavseyn'de Allahu Teala Refref yani yeşil bir döşek gönderdi ve ona bindirdi...."

Buyurarak bizlere anlattığı bu özel yolculuğunun adeta Mirac'a hazırlık aşaması olan ilk şartlarından birisi Bürde'nin yani "Hırka"nın giyinmenin manasını tevil ederek anlatmakta ve hırka giyinmek için neler yapılması gerektiğini bildirmektedir. Çünkü O, ümmetin has bir velisi olmakla insanlığı insanı ihya etmiştir, kendisine bahş olunan ilmi cömertçe dağıtmış kiskanmamış hakiki bir önder, kıymetli bir mürşit kısaca Nebî (s.a.v.)'ın mumunun devamı olmuştur olmaktadır inşallah da daim olacaktır. *(Allah, cümlemizi bu mumdan yayılan ışıqla aydınlananlardan eylesin. Amin.)*

Cenab-ı Şeyh kendisi birçok defalar hırka giydiği gibi Divanında ki beyitlerinden öğrendiğimize göre kendisinin gönlüne giren müritlerinden yirmi beş kadına ve iki erkeğe hırka giydirmiştir. Şeyh'ten hırka alanlar arasında Ahmed b. Mesud el-Mukri el-Mavsili'nin kızları Ümmü Delal ve Ümmü Reslan da vardır. Bu ikisinin adı, Şam'da 636 ve 637 tarihlerinde Şeyh'e okunan Futuhat bablarını dinleyenler arasında geçiyor. Babaları, Musul'da 601 tarihinde "Ruhu'l Kudüs" adlı kitabı dinlemiştir. Şeyh de ondan hadisler ve haberler öğrenmiştir ki, bunları "Muhadaratu'l ebrar"da zikreder (A:266)

Yine bu beyitlerden Şeyh-i Ekber'in beyitlerde sözü edilen kadın müritlerine yönelik derin bir şefkat beslediğini de anlıyoruz. Örneğin kadın müritlerinden biri olan Fatıma hanımefendi hakkında şunları söylüyor:

Bir arzum vardı... olsun istiyordum

Bir kızım. Rabbim bu isteğimi gerçekleştirdi...

Safiye adında başka bir hanımefendi hakkında da şunları söylüyor:

Bütün faziletlerle geldi ve yükseldi benzerlerden

Ahlakı tekamül etti, kutsandı

Bütün isimlerle ahlaklandı

Mihrabında ruhlar yanına gelirdi

O Azra'nın (bakire Meryem'in) kızkardeşi Betül'dür.

Kadın müritlerinden olan Hanımefendi Bintu Zekiyyuddin için irad etmiş olduğu bir kasidesin de de hırka giymenin inceliklerini gözler önüne sermiş divanında yer alan bazı beyitlerde de, Bint Zeki'yi tarikatla ödüllendirdiğinden ve sufilik hırkasını hak edene giydirme yetkisini verdiğiinden söz etmekte şöyle söylemektedir:

Bintu Zekiyyuddin'e hırkasını giydirdim

Benimle edeb içinde sohbet etmesinden sonra

Ahlaklandı, varidatları arındı

Zatı en büyük şüphelerden temizlendi

Bir çok ilimlere sahiptir ve bunları öğrenmiştir

Almıştır, sadık bir mürebbi olan babasından

O halde bu kız, istediğine hırkayı giydirdin

İsimlerle ve neseplerle tahakkuk ettikten sonra

*Bütün insanlardan ve cinlerden, sohbetlerinden sonra
Kitaplarımda yazdığım şartlara göre*

Bu kaside daha sonraları **Hırkatu'l ekberiyeye** olarak ün kazanmıştır.

Divanın akışı içinde yer alan başka beyitlerde şeyh, ruhi terbiyenin bir sembolü olarak hırka giydirdiği başka kadınlardan da söz eder ve isimlerini, Fatıma, Safiye, Bedr, Sittü'l İyş ve dünya, Şeref, Sittü'l abidin, Ümmü Muhammed, Zümürüd, Zeyneb, Cemile, Uleye, Hind ve Ümeyme şeklinde zikreder.

Şeyh, Ümeyme'ye tarikat hırkasını giydirirken ona şöyle hitap eder:

Bu hırka içinde bir müddet Allah'a ibadet ettim

İçinde İlah'a secdeler sundum

İçinde ilimlerin kıvılcımlarını saçtım

Onun içinde feraitler ve akitler namzettim

Bunu giy, bizim mesleğimiz gereğidir

Onun içinde Allah'ın ahitlerine bağlı kal

Onunla zamanın yüzüne vur, çünkü o

Bilirsen eğer, başkaları tarafından kıskanılır

Onunla ilaha yaklaşmayı kast et, çünkü

Böylesinin her zaman maksudu olur

Ümeyme'nin layık olduğunu görünce

Ona öncelik verdim ve bir ululama işareti olarak hırkayı ona giydirdim.

Birçok mutasavvıf onun görüşlerinden hareketlerle çevrelerine ışık olmuşlardır. Bunlardan birisi de Cenab-ı Şeyh'in hayranlarından olan yaklaşık edebiyatımıza iki yüze yakın eser vermiş yakın tarihimizin mutasavvıf edebiyatçısı M.K.Pilavoğlu beyefendi Muhyiddin- Arabi (k.s) tanıtmak için yazmış olduğu "Muhyiddini Arabi" adlı kitabının "Muhyiddin Arabi'ye Göre Ahlak Düsturları" bölümünde şunları yazmıştır.

- Muhyiddin-Arabi'ye göre "Hırkaya Bürünme"nin ilk şartı olan takva elbisesini giymenin başı güzel ahlaktır ahlakın da özü sevgidir, şefkattir. Bütün eserlerinde o bunu bütün şümulu ile belirtir. Bir eserinde: *İnsanlığa yapılacak şefkatten hasıl olan saadet, başka hiçbir şeyden hasıl olamaz.* Diyerek, en büyük saadetin insanlığa yapılacak şefkate olduğunu duyurur. O, yalnız insanlara şefkate kalmayıp, şefkatli nazarlarını bütün mahlukata da çevirir. Bir eserinde bunu belirterek: *Hayvanlar Allah'ın insanlara müsahhar ettiği mahluklardır. Bunun için onlara tahammüllerinden ziyade yük yükleme, üzerine bindiğin zaman öyle azametle binme!* Buyurur.

Muhyiddin-i Arabi insanlara daima, iyi duyguda kalabilmeleri, şefkatle, tatlılıkla nazar edebilmeleri için, nefislerini muhasebeye çekmelerini emreder. Bundan bahsederken der ki:

- *Ey insan! Allah seni gaflet uykusundan uyandırır. Bu fâni tercübenede ne işlemiş ve söylemişsen bir gün cümlesine, âdil-i hakiki olan Allah'ın huzurunda cevap vereceksin. Bunu unutma! Bunu iyi idrak ettinse, muhasebeni sakın ahirete bırakma. Elinde fırsat varken, burada nefsinle hesap gör. Bu senin için daha muvafıktır. Mezara girmeden evvel nefsini hesaba çek.*

Hayatta bulunduğun müddetçe nefsin tahsildar gibidir, iyi ve kötü şeyler alır. Sen onun hesabına memur bir kimsesin. Böyle yapmazsan o korkunç hesap gününde, seninle bulunmuşçasına söyler. Ve iyi bilirim ki, feryad ve fiğânının imdadına kimse gelmeyecek ve kimseyi bulamayacaksın... Yalnız Kahhar ve mutlak olan Allah'ın "Biz size Resuller göndermedik mi? Sabah akşam bizi zikir ve tesbih et, demedik mi? Bu emirlerimizi icra için gece gündüz size müsaade etmedik mi? İtabını duyarsın. O zaman gelince nedamet, pişmanlık fayda vermez. Nefsinin muhasebe edemiyorsan bil ki, gözündeki perde kalındır. Allah'ın kapısından kovulmuşsundur. Sen o haremî ilâhî kapısını ağlayarak çal. Gözünü örten perdeyi bu suretle kaldırmaya çalış. Benim bir üstadım vardı. O gündüzleri işlemiş olduğu bütün işlerden, söylemiş olduğu bütün sözlerden dolayı gece olunca kendisini muhasebeye çekerti. İstiğfarı mucib şeyler varsa, istiğfar eder, şükürü mucib amel-i salihler varsa Allahu Teala hazretlerine şükrederdi. Ben de üstadımdan fazla olarak bütün hatıralarımı yazıyorum.

Şüphesiz bu ifadeler Muhyiddin-i Arabî'nin yaşamı boyunca ne kadar itinalı hareket ettiğini göstermekte ve bunun içinde daima hassas davranıp insanlara Allah'dan korkmalarını, Allah'dan gafil kalmamalarını, her gün daha iyi amellerle çalışmalarını emreder.

Bir eserinde: *Ey insan, ne halde bulunursan bulun, ondan kurtulup daha güzel bir hale vüsûlü Cenâb-ı Hak'tan dile ve cemî harekâtında Allah'dan gâfil olma! Der.*

Muhyiddin-i Arabî kadınlara ve aile efradına daima muhabbetli ve bağlı olunmasını tavsiye eder. Şüphesiz ki, bu ahlâk cemiyetinin temeli olan aile ocağının sağlamlığını beyan eden bir fikirdir. O bir eserinde bu hususta diyor ki:

Ey insan, eğer evli isen ehl ü iyâlinle iyi geçin. Zira Allah'ın indinde en sevgili kul, ehl ü iyâline en ziyade hizmet edendir. Allah'ın sana nasıl muamele etmesini istersen, sen de halka aynıyla muamele et. Oğlun varsa, dünyevi menfaatlerden uzak olarak, Kitabullah'ı ona öğret. Ahlakı, dinî, şeriat adabını da ona öğret. Onu küçükken sıkıntı ve riyazata alıştıır ve pişir.

Luğat manası; nefsi terbiye maksadıyla yemeği, içmeği ve uyumayı olabildiğince azaltarak, faydalı fikirlerle, ibadet ve ilimle meşgul olmak, nefsi hevasattan men etmek, mümkün mertebe halka karışmamak olan riyâzât, Muhyiddin-i Arabî'ye göre bütün kötülükleri önleyen hasletlerin başında gelmektedir. İnsanlar bununla sabırlı olmayı bazı olaylar karşısında metanetli (dayanıklı) davranmaya alışarak kemâlata erişirler. Ve riyâzât ile ilgili olarak; *Ey insan, daima az yemek ye. Az yemek kalbe ferahlık verir, ibadetin zevkini arttırır, tenbelliği giderir. Buna binaen acıkmadıkça yeme, uyku galebe etmedikçe uyuma.*

Ayrıca Cenab-ı Şeyh herkese bir gözle bakmayı, müsavamatı emrederlerdi. Bir eserinde şöyle demiştir:

- *"Müslümanlara müslüman olduklarından dolayı aynı muamelede bulun. Birisine padişah, birisine köle, birisine zengin, diğerine fakir, birisine çocuk, diğerine ihtiyar deyip ayrı ayrı muamelede bulunma. Hepsine bir gözle bak. Zira bil ki, İslâm şahs-ı vâhiddir. Bütün Müslümanlar O'nun azasıdır. Efrad-ı müslimîn olmazsa,*

İslâmiyetin vücudu olmaz. Çünkü bir hadiste: “Müslümanların kanları müsavidir. Kısas ve diyette birdir.” Buyrulmuştur. Ancak âlimin hakkı, kendisine tazim olunmak, cahilin hakkı kendisine nasihat olunmak, gafillerin hakkı kendisini uyandırmak, çocuğun hakkı kendisine şefkat mülâyemettir.

Ey insan! Kötülüğe kötülükle mukabele etme. Fenalık eden kimseye yapacağın fenaliğe Cenâb-ı Hak “seyyie” ismini vermiştir.

Ey insan! Herkesle geçin. Ahlâkın temeli güzel geçinmekle başlar. İnsan güzel ahlâkından birini terk ederse terk ettiği kadar kötü huylu sayılır.

Ey insan! Suyunu kıskanmayan denizler, nehirler gibi ol. Hiç bir zaman darlık, sıkıntı seni infaktan alıkoymasın. Darlıkta, bollukta, musibette, meserrette sana infakı emrederim. Bu, erzak-ı ezeliyeye gönlünün razı olduğuna işarettir. Muhakkak, bahil (cimri) olan infaktan korkar. Şeytan ona vesvese verip; eğer malını verirsen helâk olursun, ihtiyatlı bulun, bolluğa aldanma... gibi sözler söyler. Cenâb-ı Hak sana vaid buyurduğunu sen istemesen, âlem de istemese verir. Hiçbir civanmert helâk olmamıştır.

Ey insan! Sana lâzım olan işlerin en mühimi de vaktini boş geçirmemekliğindir. Daima vaktini en hayırlı işlere hasret.

Gaflet ölümü ile ölmüş kimselerden uzaklaş. Onlardan yardım bile isteme. Kimseye yük olmamaya çalış. Kendi işini kendin gör.

Ey insan, sözünde işinde kazancında daima ehl-i takva olmaya çalış. Takva, bu dinin ruhudur.

Cenâb-ı Hak, Kitabında daima takvayı emretmiş, bu kitab-ı ilâhinin de Allah’dan haşyet duyanlar için bir ışık olduğunu duyurmuştur. Takvâ, ancak kâmil müminlerin, Nebîlerin, Resullerin ahass âdetindedir.”

Yakın tarihte yaşayan Ruhulbeyan tefsiri müellifi olarak tanınan, gördüğü bir rüya üzerine iki aylık bir yolculukla 1129 yılında ailesiyle birlikte Şam’a giderek Şam’da yüzüncü eseri olan tarikat ve tasavvuf hakkında bilgiler ihtiva eden “Kitabu’l Hitab”ı ve ardından da “Kitabu’l Necat”ı telif eden Celvetiye yolunun önemli Şeyhlerinden olan İsmail Hakkı Bursevî k.s. hazretleri “Hırka”yı ve Hazreti Şeyhu’l Ekberin önemini bizlere “Silsile-i Name” Celvetiye yolunu anlattığı eserinde şöyle anlatmaktadır:

- “Nübüvvet ilahi bir nurdur. İlk zuhur Adem a.s. ile başlamış Seyyidu’l Beşer Hazreti Muhammed s.a.v. ile son bulmuştur. Bütün bunlar itibardır, zira Nübüvvetin aslı birdir, velayet ise ilahi bir sırdır ki bu ümmete nisbetle, silsile itibariyle ilk zuhuru Hz. Ali keremallahu vechehu ile tamamlanması Hatemu’l evliya olan Muhiddin İbnu’l Arabî hazretleri iledir. Aslında Velayet de birdir. Resullüğün aslında da üstünlük yoktur. Lakin velayet mertebesinin zuhuru, birbirine tercihi her asırda kemaliyle keşfedilmemiştir. Bu yüzden eski zamanlarda evliyalar gizli işaretleri kafi gördüler, hakikatleri lisan veya kalem ile etraflıca bildirmediler. Zuhur ve tafsil tedricidir. Hatemu’l evliya zamanı olunca, O, tafsile me’zun olduğundan şu üç şeyi açıkladı: Birincisi: Geniş olan “Rahmaniyyet”i, İkincisi: “Kaza ve Kader sırrını” Üçüncüsü olarak da: “Vahdet” sırrını ki Vahdet-i Vücut yoluna gidip birçok delil meydana getirmiştir. Cümle enbiya ve evliya bu yolda gitmişlerdir. Hatemu’l Evliyanın varlığı bütün evliya ve enbiyaya siper olmuştur. Söz ile kavranılması mümkün olmayan böyle bir önemli şeyi Şeyhu’l Ekberî inkar edenler, bilmezler ki Muhammediyet’in aslı olan kimse hürmetsiz olamaz. Enbiyaya dil uzatanlar nasıl kafir olmakta iseler, evliyaya taarruz

etmek de küfrü manevirdir. Çünkü evliya, enbiyanın mahzarı ve mürsellerin sırrıdır, onun için kendilerinin şerefli isimleri anılırken “Kaddesallahu Esrarehum” derler. Velayet mevkiinde olmaları Nebiylığın son bulmuş olmasındandır. Fiilen Nebiylük yapamazlar zira nübüvvet Hatemu'l Nebi olan Efendimiz s.a.v. ile son bulmuştur. Ancak İnsan-ı Kamillerle manası devam etmektedir. Elbise, insanın dış görünüşünün süsü olduğu gibi, kalbin libası da Hakkı muhittir (İnsan-ı Kamil) ilahi isimlerin hakikatını idrak etmek kalbin süsüdür. Efendimiz s.a.v. in elinden hırka giymek buna işarettir. Salik için hırka nın sırrı budur. Ehil olan da bu berekatı bulur. Bu kadar işaret kafidir...

*Alalım bir Hızır elini, gel derviş hırka giyelim
Tutalım can yolunu, gel derviş hırka giyelim
Ta ki hal olsun bu muamma, açılısın gök kapısı
Hırkadır bütün esma, gel derviş hırka giyelim
Bülbülün isteği gülün kokusudur,
Aşığın istediği “HU”dur.
Varlıktan soyunmak yolu budur
Gel derviş hırka giyelim
Fakirin elbisesi abadır, şöhreti itibarsızlıktır
Pirin sözünü dinleyelim, gel derviş hırka giyelim
Hakkı gibi eğer sen de Hakka bağlandınsa
Güzel elbise neyler, gel derviş hırka giyelim
Aşk sultanına bir aba yeter dervişler
İsmin derviş olan kaftanı neyler
Bu soyunmak hırkasında padişahlık vardır
Ma'na aleminde Sultan olur dervişler.
İbrahim Edhem tacını giyki Sultan olasın
Gönül yeter, tahtı ve sarayı neylesin dervişler.
Meryem oğlu İsa göğe çıktı bu hırka için
Dost olan dünya rüyası istemez dervişler.
Adem bir buğdaya sattı cenneti
Hakkı da bir pula saymaz cihanı dervişler.
Allahu teala nurların nuru, sırların sırrıdır
O'na vücudu hakiki derler
Vahdehu la şerike leh'in ne olduğunu bilmeyenler
Hakka vücud'u Mutlak diyenlere ta'riz ederler
Ey esrardan haberi olan aşık meydana gel
Ey Allaha arif olan meydana gel
Bak, neden siyah oldu Kabenin örtüsü*

Gece ile gündüzü gör seyrana gel
Salikin karanlık gecesi nur olur
Zulmetteki nuru görüp imana gel
Küfür güçtür şüphesiz, iman ise kolaydır
Bu sözün sırrını anlayıp irfana gel
Hakikat taç ve hırkası herkese layık değildir
Hakkıya giydirme onu cahile, irfana gel.
Bir insan daim namazda olsa,
Huzurda olanı ölüm yenemez
Ölüm, varlık üzerine müessir olur
O varlığa da ruh değil beşeriyet derler
Gel şimdi kamil mürşitten nefes al
Heva ve hevesden geç yanlış yola düşüp aldanma
Vadi eyvende ağaç hem nar hem de nur olur
Musa'nın gönlüne ışık doldurur
Gönül rahmine üflenen nefes
Nasıl olur da çocuk olarak gelir aleme deme
Kamil insanın varlığı Hakkın suretidir
Bu sırrı anlarsan nefes alırsın
Başı göklere erer ehli taçın ey Hakkı
Bu HIRKA'YA haset ederler gökteki melekler.
Gelin dostlar hırka giyinmeye gayret edelim
Muhammedi Ahlak ile süslenelim.
Seher vakitlerinde ilahi hilati giyinelim.
Hırkaya bürünmek, selamlanmak isteyen
El tutsun bir mürşid-i hakka bende olsun.
İnşallah Muhammedi olarak tezden vuslatı bulsun.

İsmail Hakkı

Sözün özü:

Asırlara hitab eden Hazret-i Şeyh Muhyiddin-i Arabi'nin (k.s) gerek diğer eserlerinde gerekse elinizdeki "Hırka" adlı eserinin içersinde bulunan mübârek sözleri, muhakkak ki hakikat arayıcılar için bir hayat menbaıdır. Çünkü O, takva elbisesini o en güzel şekilde giymiş ve giyinmekle de kalmayıp birçok insana da giydirmiştir. İşte bu küçük risalenin konusu da bu takva elbisesi olan "HIRKA"yı giyinebilmek için gerekli olan şartları nasıpkarlara öğretmektedir.

Resullerin ve alemlerin efendisi Allah Resulu Muhammed Aleyhisselam'a Cenab-ı Hakkın "Kün!" emrinde oluşanlar adedince binlerce ve binlerce salatu selam olsun.

Onun ümmeti olmakla bizleri şereflendiren Cenab-ı Hakk'a hamdolsun. O, Hakkı söyler ve O doğru yola eriştirir.

Hırka Kitabının Nüshaları:

"Hırka Kitabı"nın birçok el yazması nüshaları vardır. Bunlardan dördü Şam kaynaklıdır. 1986 tarihinde "Min Resaili Seyyidi Muhyiddin ibn Arabi" genel başlığı altında Kahire'de basılmıştır. Ancak bu nüsha eksiktir. Güvenilir bulunan yazmaları şu kütüphanelerde bulunmaktadır.

1- İs'ad Efendi 1507 s.87-98 B (E nüshası). "Hırkatu't Tasavvuf" adında. Bu yazma kolaylıkla okunmaktadır. Bizim esas aldığımız nüsha da budur. Nüsha asıl nüshadan istinsah edilmiştir. Ayrıca asıl nüshaya bakılarak okunmuştur. Kitapta nüshanın Şeyh Muhyiddin'in oğlunun huzurunda 24 şeval 633/30 haziran 1236 pazartesi günü Şam'da okunduğu bildirilmektedir.

2- ez-Zahiriye 4134-s.112 B (Z1 nüshası) İsmi "Kitabu nesebi'l hirkati's Şeyhi'l ekber" eksiksizdir Asıl nüshadan istinsah edilmiştir.

3- ez-Zahiriye 5924 s.21a-25a (Z2 nüshası) ismi: "Risaletu'l hırka"

4- ez-Zahiriye 1739 s.118-120 (Z3 nüshası) ismi "Kitabu'l hırka". Yazılması h.1134 senesinde tamamlanmıştır. Sonundaki bazı sayfaları eksiktir.

5- ez-Zahiriye 6807 s.157 B-164 B (Z4 nüshası) ismi: "Kitabu nesebi'l hırka". Girişinde şeyhin kendi el yazısı olduğu belirtilmektedir. Müstensih kendi yanından bazı eklemelerde bulunmuştur. Ayrıca son kısmındaki bazı mevzular ve şeyh-i ekberin silsileleri saydığı son bölüm eksiktir.

6- Yahya Efendi 2415 s.1-3 B (Y nüshası) ismi: "Kitabu'l Hırka" eksiksizdir. Kolayca okunmaktadır. Biz bu eserden de faydalandık.

Ayrıca Cafer el-Kensusi tarafından Fransızca tercümesi ile birlikte olarak Marakeşte bastırılmıştır. Allah kendisinden razı olsun. Bu olayı eserin başında kendisi şöyle anlatmaktadır:

- Bu kitabı yayınlamamızın sebebi şudur: 1997 yılıydı, Şeyhu'l Ekber'in anısına "Marakeş Günleri"ni düzenlemeye hazırlanıyorduk... Bu etkinliklere katılanlar arasında bulunan edebiyatçı ve tarihçi Seyyid Ahmed et-Tevfik, Şeyhu'l Ekber Muhyiddin'in mağribliliğinin anlamı üzerinde özellikle duruyordu. (Hatta son oturuma

sunduğu katkı da bu konuyla ilgili olmuştur..) Birgün aramızda “Nesebu’l Hırka” kitabının el yazması nüshaları ile ilgili bir konuşma geçti. Bu çerçevede İmam Muhyiddin’in şeyhlerinden biri olup “El-Müstefad” adlı eserin müellifi Ebu Abdullah b. Kasım et-Temimi el-Fasi’nin adı zikredildi. Üstad et- Tefvik bu münasebetle adı geçen şeyh hakkında bir araştırma yapıyordu... Velhasıl, kısa olmasına rağmen, bu risalenin gördüğü itibar ve oluşturduğu örneklik tarihçimizin dikkatini çekmişti. Neticede kitapla ilgili daha geniş bilgi edinmek için Michael Chodkiewics’e baş vurdum. Hoş bir tevafuk eseri olarak üstadın kızı bayan Claud Addas’da babasının çalışmalarının devamı niteliğinde Şeyhu’l Ekber’ araştırmaları yapıyor ayrıca bu kitabın tahkiki ve Fransızca’ya tercümesiyle meşgul oluyordu. Ardı arkasına gelen yukarıda bahs ettiğim olaylardan sonra artık “Hikmet” silsilesinin bir halkası olarak bu çalışmanın “Dar el- Kubbe ez- Zerka” yayınları arasında çıkmasını bir görev addettim. Şükürler olsun. Rabbim nasib etti. Bu eserin yayınlanmasında bizleri destekleyen, emeği geçen herkese özellikle çalışmalarıyla önemli katkılar da bulunan ihsan sahibi iki hanım efendiye teşekkürü bir borç biliyoruz. Başarı Allah’tandır. *Cafer el-Kensusi*

Sadece Şeyhu’l Ekber tarafından değil bütün Tasavvuf ehlinin tarikatları ve seyri sülukları ile ilgili olarak kaleme aldıkları eserler de bulunan onların giyimle ilgili adetleri olan “Hırka, Taç, Sarık, Kemer gibi unsurların ıstılah manalarının anlaşılması için yapmış oldukları açıklamalar bu özel yolun salıklarına ve bu konuyla ilgilenele rehber olmak bakımından mana yönünden benzersiz kapılar açacak etkinlikte olmuştur. Bu eserlerin incelenmesi sırasında giysiye veya giyinmeye özen göstermek ihtiva ettikleri anlamlar yönünden insanı hayrete düşürecek kadar deruni manalar ihtiva etmektedir. Özellikle bu bağlamda başlıca üç unsur öne çıkmaktadır ki bunlar sırasıyla şunlardır:

Birincisi, bizzat “Tasavvuf” kelimesinin manasıyla irtibatlıdır. Şöyle ki: Tasavvuf ile ilgilenele, bir tarikata bağlı olan kimselere halk arasında “sofi” denmesidir. Bilindiği üzere lugat karşılığı olarak “sof” kelimesi “yün”, “sofi” kelimesi de yünden mamul elbise sahibi anlamına gelmektedir. Ayrıca bu giysiye dayanak oluşturan Hadislerin de bulunması tasavvuf ehli diye adlandırılan kimseler arasında özellikle çeşitli tarikatlar da eskiden beri yünden mamul elbise giymek adet haline gelmiştir.

İkincisi, “yamalı elbise” manasına gelen “murakkaa” kelimesinin manasıyla irtibatlıdır. Zira yamalı elbise giyenlerin halk arasında “zahit “ yani zühd, takva sahibi olarak dünya süs ve makamlarından feragat ederek yaşayan kimseler olarak tanınmalarıdır. Bunun dayanağı da halife Ömer b. Hattab (r.a) ve suffa ehli sahabeler gibi selef kuşağının özellikle giysilerinin yamalı olması ve onların giysilerine “murakkaa” denmesidir. İslamın doğuşundan itibaren zahitler ve ilk kuşak mutasavvıflar giysiyi, fakr’ın yani Allah ile müstağniliğin bir ifadesi olarak algılıyorlardı.

Hicri 3./miladi 9. asırdan itibaren yamalı elbise / murakkaa “yeşil ölüm” olarak kabul edilmiştir. Yeşil ölüm, seyri süluk mertebelerinde yaşanan dört ölüm çeşidinden biridir, sufilere nazarında da murakkaa’nın bir giysiden çok kefen olarak algılanmasına sebep olmuştur.

Resulullah’tan (s.a.v) rivayet edilen **“ölmeden önce ölüünüz.”** Hadis-i şerifi de bu görüşlerine önder olmuştur. Onlara göre “murakkaa” giymek başka bir şey, züht ise başka bir şeydir.

Özellikle bir takım kavram kargaşalarının ve farklı iddiaların dillendirildiği zamanlarda bu ayırım daha belirgin olmuştur. Hatta bazıları tarafından Irak’ta ve Fars

memleketinde tasavvuf ehlini taklit eden bazı kimseler tarafından eski püskü, yamalı elbise giyinmek alabildiğine yaygınlık kazandığı için tarikat ehli olan kimseler bundan kaçınma gereğini bile duymuşlardır. Bu husus, el-Hucviri'nin "Keşfu'l Mahcub" adlı eserinde "yamalı elbise"yle ilgili özel bir bölümde ele alınmıştır.

Üçüncüsü ise, doğrudan "Hırka" kelimesinin manasıyla olan irtibatıdır. Zira kelimenin kökü "hırrık" kelimesidir ki cömert, kerim sahibi manasına gelmektedir. Dolayısıyla halk arasında ibadetlerine önem veren, dünyanın zevku sefasına yüz çeviren ve güzel ahlakla ahlaklanmış tasavvuf ehli dervişlerin giysilerine "hırka-i tecrid" denmiştir. Şeyhu'l Ekberin "Nesebu'l Hırka" adlı bu eseri işte "Hırka"yı bu yönüyle ele alarak hakiki manasını açıklamaktadır.

Tasavvuf ıstılahın da, "hırka giyinmek" , "el almak" diye isimlendirilen bir hal daha vardır ki bu da, birebir görüşerek bilgi almak manasına gelen "telkin" anlamında kullanılmıştır. Telkin, bizzat Resulullah (s.a.v) tarafından fiili olarak uygulanmış ve biri Hz. Ali b. Ebu-talib (k.v), öbürü Hasan Basri olmak üzere iki silsile yoluyla tevatür yani kuvvetli haber olarak rivayet edilmiştir. Şüphesiz ki: O, Hakkı söyler ve O doğru yola eriştirir.

İkinci Bölüm

HIRKA KİTABI

TASAVVUF HIRKASI

Bismillahirrahmanirrahim

Rabbim! Kolaylaştır, ey Kerim

Efendim Muhyiddin Ebu Abdullah Muhammed b. Ali b. Arabi et-Tai el-Hatemi el-Endülüsi. Allah bizi onun ilimlerinden yararlandırınsın. Amin.

Biricik imam, arif, muhakkik, allame, efendim Muhyiddin Ebu Abdullah Muhammed b. Ali b. Arabi el-Hatemi et-Tai el-Endülüsi'nin (Allah bizi ondan ve onun ilimlerinden yararlandırınsın) bu kitab kendi el yazısıyla yazdığı nüshadan nakledilmiştir. Kitabın dışında şu ibare yer almaktadır:

Allah'a muhtaç kul Muhammed b. Ali b. Arabi et-Tai (Allah onu muvaffak kılsın)'ın "Nesebu'l Hırka"sı.

Kapağın içinde ise şu ibare yazılıdır:

Nesebu'l Kitabı'ı Hırka

HIRKA KİTABI

ŞEYH-İ EKBER

Bismillahirrahmanirrahim

Besmeleden sonra ben, Muhammed b. Ali b. Muhammed b. Arabi et-Tai diyorum ki: Bu benim hattımdır: inayet ehli kullarının üzerine güzel isimlerini (esmau'l hüсна) giydiren, böylece onları en şerefli, en yüce bir yere yerleştiren Allah'a hamdolsun.

Seçtiği ve kendisinin şekillendirdiği kullarından yükselenler bunlarla kabe kavseyin ev edna (iki yay kadar veya daha yakın) makamına yükseldiler. Bu yüzden ilahi yakınlığı en esenlik verici şekilde yaşadılar.

Sonra. onlara dedi ki: Bilesiniz ki, bizden olanın bizden başkasından alması caiz değildir...

Onlardan kimi miracında rahattır, semizlemese de. Kimi israsında zahmet çekmekte, yorulmaktadır; mana hasıl olduktan sonra karşılaştığı zorluklara aldırılmamaktadır. Kimini safi, sırdaş, sevgili ve yaren edinmiştir. Ama her biri ezeli inayet sayesinde emanet ehlinin güvenilir seyyidleridir.

Bu noktadan itibaren ilahi ruhla beraber duranlar ile bir atımlık meniden ibaret olanların yanında duranlar birbirinden ayrılmaktadır.

Rahmet ise, her şeyi kuşatmıştır. Bu yüzden yüce Allah, dilediği zaman uzağın yakınlaşmasını mümkün kılmıştır. İlka esnasında yakınlıkla vasfolunması için. Çünkü yakınlığı elde edenin amacına ulaşacağını bilir. Hak ona sır aleminde hal lisaniyle, bu, ancak bizimle olur, demektedir.

Kullarının göğüslerinde takdir etmiştir ki: ilahi huzur, en yüce ulu sıfatları ve en aşağı denilen nitelikleri camidir...

O'na hamdederim. "Ben" değil "O" diyenlerin hamdiyle. Çünkü onların içine ilka etmiştir. Ne güzel koruyucu ve ne güzel kaptır bu.

Resulü Mustafa'ya (s.a.v) salat ederim. Her zaman Kur'an ile terennüm ederdi. Bir salat ve selam ki harf harfe, mana manaya değdiği sürece devam etsin.

Telaftuz edilip terennüm edilen kelimeler anlam buldukları müddetçe de ehl-i beytine salat ve selam olsun.

İmdi...

Hamd ve salavattan ve de bize nasip ettiği en güzel salattan sonra Allah'a sığınıp iltica ederek diyorum ki:

“Bize bunu gösteren Allah'a hamdolsun. Eğer Allah size bunu göstermeseydi, biz bunu göremezdik. Rabbimizin Resulleri hakkı getirmişlerdir...”

Kerem sahibi Resulün yüce ve hikmet sahibi Allah'tan getirdiği münzel Kitab olan Kur'an-ı azim'de yer alan ayetlerden biri de şudur:

Ya beni ademe kad enzelna aleykum libasen yüvarı sev'atikum ve riyşen ve libasüt takva zalike hayr zalike min ayatillahi leallahüm yezzekkerun.

Ey Adem oğulları! Size ayıp yerlerinizi örtecek elbise ve süslenecek elbise inzal ettik. Takva elbisesi elbette en hayırlıdır... İşte bu Allah ayetlerindedir ki belki düşünüp öğüt alırlar. (Araf, 26)

Şu halde zahiri elbiseden zorunlu olan, ayıp yerleri örten elbisedir. Bu ise, koruma anlamına gelen vikaye kökünden türemiş takva elbisesi (koruyan elbise)dir. Ayette süslenecek elbise anlamında kullanılan “er-Riş” ise, korunmaya ek olarak süslenme amacıyla giyilen elbisedir. Bundan maksat da Allah'ın gaiplerinden kulları için çıkardığı ziynetlerdir ve bunları dünyada ve kıyamet gününde müminlere has kılmıştır. Ki bunları kullandıkları için hesaba çekilmeyeceklerdir.

Ama bu niyetin dışında övünmek ve kibirlenmek maksadıyla bunlarla süslendikleri ve giyindikleri zaman, aynı elbise, dünya hayatının süsüne dönüşür. Maksat değiştiği için aynı elbiseye ilişkin hüküm de değişir.

Oysa yüce Allah, kulların kalplerine takva elbisesi indirmiştir çünkü ayette “enzelna” inzal ettik ve Takva elbisesi, daha hayırlıdır buyurmuştur. Bu elbise, zahiri elbise suretinde de olabilir. İç dünyanın ayıplarını örten zaruri elbise de bunun kapsamına girer. Bundan maksat da mutlak olarak haramlardan kaçınmaktır.

Yine bir kısım takva elbisesi vardır ki zahiri süslenme giysilerine benzer. Bu da, güzel ahlak elbisesidir. Hoşgörü, ıslah edicilik gibi erdemli fiiller bu kapsama girer.

Yüce şari (şariat koyucu) bu zahiri süslerden hakkını almanı mubah kılmışsa da, bunları terk etmek kişinin iç dünyasının süslenmesini sağlar. Dolayısıyla bunlar Allah'ın Batını süsleridir.

Yüce Allah'ın, seni, edinmek üzere teşvik ettiği bütün Batını giysiler bu kapsama girer. Bundan da anlaşılıyor ki, Batını elbise, şeran zahiri elbise suretindedir. Zahiri elbisenin durumu maksadına ve niyetine göre değişebildiği gibi, Batını elbise de maksadına ve niyetine göre değişir.

Bu husus, Allah ehlinin kalplerine bir hakikat olarak yerleştiği için, zahiri ve Batını elbiseyi birleştirmek ve iki süsle birden süslenmeyi irade etmişlerdir. Ki iki güzelliği birleştirerek iki cihetten sevap almak istemişlerdir.

Dolayısıyla şu hırkayı giyinmenin sebebi onlarca malumdur. Bir anlamda iç alemlerinde giyinmek istedikleri elbiseye dikkat çekmek istemişlerdir.

Kısacası hırkayı sohbetinde bulunma, edeblenme ve örtü olarak değerlendirmişlerdir.

Bu elbisenin aslı, Allah'ın benim sırrıma ilka ettiği, kalbime üflediği kadarıyla şudur:

Allah, kulunun kalbini giyinmiştir. Çünkü şöyle buyurmaktadır:

“Sema’ma, arz’ima sığmadım, ama mü’min kulunun kalbine sığdım.”

Çünkü elbise, kendisine giyeni kaplar. Bu hakikat sır alemimde takdir edildiği ve alimler arasında da değerim arttığı için bu konuda bazı beyitler namzettim:

*Bilesiniz ki ben en cimri alimim
Dinim ve sırrım hususunda,
En cömert değilim
Ama bu cimrilik değildir; lakın
Fazilettir, en büyük keremdir.
Menziline konarım her defasında
En alim kalbim onu tahakkuk ettirdiği zaman
Ben güneşim, zatımı gösteririm, o zaman ki
İsterim ve terennüm beni izhar eder.
Bunu istediğimde, gerektirdiği için
Makamım ve yıldızlar beni gösterir.
Gaybımdan olan gece bürüdüğü zaman
Karanlık alem beni yitirdiğinde
Zatı olan hırkamı giydiğim zaman
Araplar acemler onun karşısında hayrete düşer.*

İki elbiseyi birleştirme hali, Şibli ve İbni Hafif zamanından itibaren zuhur etti. Biz de bu hususta onların mezhebine uyduk ve elbisenin hem zahiri, hem de Batını olması için önde gelen bir çok şeyhin sohbetinde bulunup onların edepleriyle edeplendikten sonra onların ellerinden bu hırkayı giydik. Çünkü terbiye edici şeyh, hırka giydirmek istediği müridine bakar, mürid hangi halde bulunuyorsa şeyh de bu hale bürünür. Bu hale tahakkuk eder, ona dalar, sonra bu halin gücü şeyhin üzerindeki elbiseye sirayet eder. Bunun üzerine şeyh o elbiseyi çıkarır ve bu müride giydirir. Bunun etkisi tıpkı şarab gibi organlarına sızar, onu bürür ve hal tamamlanmış olur. Böyle bir gün çok değerlidir.

Yukarıda anlattığımız hususlara yönelik olarak insanların himmetleri azalınca, avam menziline indiler.

Ancak bu hususla ilgili bir takım şartlar da koşulmuştur.

Bu hırkayı giymenin şartı, yüce Allah’ın avret yerlerinin örtülmesiyle yani önce elbise giyinmekle ilgili olarak izhar ettiği üzere bilinen bir şeydir.

Öyle ise bu gerçeğe göre elbiseleri şöyle sıralamak mümkündür:

Yalan ayıbı doğruluk elbisesiyle..

Hıyanet ayıbı emanet elbisesiyle..

Sözünde durmazlık ayıbı ahde vefa elbisesiyle..

Riya, ihlas hırkasıyla..

Kötü ahlak, güzel ahlak hırkasıyla..

Zemmedilen huylar, övülen huylar hırkasıyla..
Her aşağılık ahlak, üstün ahlakla..
Sebepleri terk etme, tecrit tevhiidiyle..
Varlıklara güvenip dayanma, Allah'a tevekkülle..
Nimete karşı nankörlük, nimeti verene şükretmekle örtülür.
Sonra...

Allah'ın övülen ahlaktan ibaret süsleriyle süslenirsin. Bu süsleri şöyle sıralayabiliriz:

Seni ilgilendirmeyen hususlarda konuşmamak,
Bakması helal olmayan şeyden bakışını kaçırmak,
Takva esasına göre bedeninin organlarının amellerini denetlemek,
İnsanlara karşı suizan beslemeyi terk etmek,
Geçmiş zamana karışan ve kiramen katibin tarafından yazılan eski amellerin üzerinde düşünmek,
Mevcut olan az rızka kanaat getirmek,
Hayırlı ameller dışında daha fazlasını talep etme arzusuyla yanıp tutuşmamak,
Nefsin ahlakını araştırıp kontrol etmek,
İstiğfar etmeyi ve Kur'an okumayı alışkanlık haline getirmek,
Nebevi edeb sınırları dahilinde kalmak,
Salihlerin ahlaklarını öğrenmeye çalışmak,
Dindarlıkta yarışmak,
Sıla-i rahimi gözetmek,
Komşularla şefkat esasına dayanan bir ilişki içinde olmak ve ırz noktasında cömert olmak...

Resulullah (s.a.v) bir hadiste bu hususa şöyle işaret etmiştir:

“Sizden biriniz Ebu Damdam gibi olmaya güç yetirir mi? Sabah uyandığında şöyle derdi:

- Allah'ım! Ben ırzımı kullarına sadaka olarak dağıtıyorum.”...

Nefiste Cömertlik:

Nefiste “ırz”da cömertlik, halkın ihtiyaçlarını karşılamada ırz'ı yani nefsi harcamak , nefsinin isteklerini yerine getirmemek başka nefisleri kendi nefsinin isteklerinin menfaatinin önüne geçirmek demektir. Bunları şöyle sıralayabiliriz:

Dosta düşmana ayırım yapmadan iyilik etmek, mütevazı olmak, yumuşak davranmak, eziyetlere tahammül etmek, kardeşlerin sürçmelerini, yanlışlarını görmezlikten gelmek, sahabeler ve geçmişin büyükleri arasında meydana gelen olaylar hakkında ileri geri konuşmamak, konuşanlara konuşmalarını hakkında uyarıda bulunmak.

Allah'ı hatırlatmak dışında gafillerle birlikte oturmamak, insanların ırzları, halleri hakkında yapılan konuşmalara dalmamak, Ümmet-i Muhammed'in melikleri ve günahkarları hakkında ta'n edici bir yaklaşım içinde olmamak, Allah'ın haramlarının çiğnenmesi hali hariç öfkeyi terk etmek, göğüsten kin ve nefreti çıkarıp atmak, kötülük edene karşı hoşgörülü davranmak... bundan maksat, nefsin için öfkelenmemendir.

Heyet sahibi mürüvvetli erdemli kişilerin açıklarını azımsamak, abartmamak, hataları örten kişilerden olmayı sürdürmek, alimlere ve dindarlara saygı göstermek, yaşlılara ikramda bulunmak, kafir olsun Müslüman olsun bir kavmin büyüğüne ikram etmek...

Bütün bunlar şeri hudutlar dahilinde bu şahsa yapacağın ikramla sınırlıdır. Bu ikramların bazıları şunlardır:

Allah'a ve ölü veya diri, hazır ya da gaip her kişiye karşı güzel edeb içinde davranmak,

Müslümanların ırzlarına yönelik gıybeti reddetmek,

Çok konuşmaktan, yapmacık davranmaktan ve konuşurken avurdunu şişirip ekabirce konuşmaktan sakınmak. Zira çok konuşma, konuşmanın değerini düşürür.

Büyüğe saygı göstermek, zayıfa acımak, küçüğe merhamet etmek, muhtaçları arayıp bulmak, eksiklerini karşılamak, onlara iyilik etmek ve ilişkileri sürdürmek, gönül alıcı söz söylemek, hediye vermek, misafiri ağırlamak.

Selamı yaymak, meşru sınırlar dahilinde insanlara sevimli görünmeye çalışmaktır.

Çok ayıplayan, çok eleştiren, çok söven, çok sızlayan olma!

Sana kötülük eden birine iyilikten başka bir karşılık verme.

Allah, Resulü ve Müslümanların imamları ve geneli hakkında hayır düşüncelere sahip olarak nasihat edici ol.

Hiç kimsenin başına felaket gelmesi gibi bir beklenti içine girme.

Ölü veya diri Allah'ın hiçbir kulunu ad vererek sövme. Çünkü diri olan kimse kafir ise, son nefesini nasıl vereceğini bilemezsin, eğer ölü ise, nasıl can verdiğini de bilemezsin.

Hiçbir şehvet ehlini, ayıplarını yüzüne vurarak utandırma.

Hiç kimsenin üzerinde reis olmayı dileme. Sana hizmet eden kimseleri ezme.

İnsanların senin kulağına işemelerine izin verme. Senin kulağına işemeleri, seninle ve başkalarıyla ilgili olarak hoşuna gitmeyecek şeyleri sana anlatmalarındır.

Allah'ı ve Resulünü sevdikleri için bütün müminleri, iyilerini de, kötülerini de sev.

Şeyhime dil uzattığı için buğzettiğim bir adam hakkında Resulullah rüyada bana bu şekilde tavsiyede bulundu ve dedi ki:

- "Falana niçin buğz ediyorsun?"

- Dedim ki: Şeyhime buğzedip dil uzattığı için.

- Nebi (a.s) dedi ki:

- Onun Allah'ı ve beni sevdiğini bilmiyor musun?

- Biliyorum, dedim.

- Buyurdu ki:

- *O halde niçin onu, beni sevdiği için sevmiyorsun da, şeyhine buğzettiği için ona buğzediyorsun?*

- Dedim ki: Ya Resulallah! Şu anda -ne güzel öğretmensin!- gafil olduğum bir hususa dikkatimi çektin.”

Halk arasında adının gerçekten öyle olduğun halde övücü bir şekilde zikredilmesinden dolayı sevinme. Çünkü bu hal üzere kalacak mısın, yoksa senden alınacak mı bilemezsin?

Örnek alınan bir kişi olman dışında, müminlerin genelinden seni farklı kılacak övülen ama garip bir ahlakla temayüz etme.

İç dünyanın itibariyle öyle olmadığın sürece omuzlarını büzerek, başını yere gömerek huşu gösterisinde bulunma.

Dünyada çokluk isteme. Senin değerini bilmeyenin cehaletine aldırma. Hatta nefsinin senin yanında bir değeri olmamalı.

İnsanların seslerini keserek senin sözlerini dinlemelerini arzu etme.

Senin hakkında söylendiği zaman hoşuna gitmeyecek bir şeyi başkalarına karşılık olarak söyleme.

Hak için hak ile beraber sabret.

Unutma O'nun buyruğunu..

“Sabah akşam Rablerine, O'nun rızasını dileyerek dua edenlerle birlikte candan sebat et. Dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan çevirme. Kalbini bizi anmaktan gafil kıldığımız. Kötü arzularına uymuş ve işi gücü aşırılık olan kimseye boyun eğme. Ve de ki: Hak, Rabbinizdendir. Öyle ise dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin.”

(Kehf, 28-29)

Nefsine karşı insafı ol. Kimseden senin için insafı olmasını talep etme.

Bütün Müslümanlara önce sen selam ver. Sana selam verenin selamını al, selam aldığın mutlaka duyulmalı.

Cimrilik ettikleri zaman zenginleri, dünya için yarışan dünya ehlini eleştirmekten sakın. Onların ellerinde olan şeyleri arzu etme.

Meliklere ve emir sahiplerine dua et, onlara beddua etme, zulmetseler de.

Nefsine ve hevana karşı cihad et. Çünkü senin en büyük düşmanın odur.

Çarşılarda çok oturma, oralarda çok dolaşma.

Zaruretlerini din imamlarından öğrenmekle yetin.

Dinleyen birinin dinden çıktıklarını zannedecekleri şekilde kible ehli hakkında şahitlikte bulunma.

Sahabeler arasında, hatta ölmüş başka kimseler arasında yaşanan olaylar hakkında konuşmaktan kaçın. Çünkü onlar, işledikleri amellerinin karşılığını bulmuşlardır.

Kur'an ve kader hakkında şüphelerden uzak dur.

Din ve melikler hakkında tahkir edici konuşmalar yapan heva ve bidat ehli kimselerle oturup kalkmaktan sakın.

Aman ha... Hırsı, kıskançlığı ve kendini beğenmişliği kalbinden söküp çıkarasın. Bu nitelikleri meşru olan yerlerde kullanmaktan başka bir tutum içine girme.

Cemaatten ayrılma. Çünkü cemaatten ayrılanı kurt kapar.

Aşağıdaki şeyler hariç aceleci olma...

Yapılmasında acele edilmesi gereken beş şey:

Şu beş şey hariç, işlerinde aceleci davranmaktan kaçın:

- 1- Namazı ilk vaktinde kılmak,
- 2- İmkan varken hacca gitmek,
- 3- Misafirle hoş beş etmeden önce ona yemek vermek,
- 4- Ölüyü defnetmek,
- 5- Büluğ çağına ermiş bakireyi evlendirmek.

Müslüman, kafir veya müşrik olsun Allah'ın bütün kullarına bilgiye ve siyasete dayalı olarak nasihat etmek için var gücünü harca.

Gaflete düşürücü sebepleri ortadan kaldır.

Beş vakit namazı sürekli kılmayı ihmal etme, namazlarını en güzel şekilde eda et.

Nefis muhasebesi yap.

İlim talep ederek cehaletten kurtulmaya çalış.

İlim talep eden kimseye hayır tavsiyede bulun.

İlim talep eden kimseye yardımcı ol.

İlim talep edenden ilmini esirgeme.

Hayır için çalışma hususunda geçmişte işlediğin kusurlardan pişmanlık duy.

Şehvetlerden ve eğlence yerlerinden uzak dur.

Nefse buğzet. Çünkü nefis, Allah ehlinin itikadında bütün yerilmiş düşüncelerin kaynağıdır.

Haksızlıkları geri çevir.

Yiyeceğini ıslah et.

İnsanların arasını bulmaya çalış. Çünkü yüce Allah kıyamet günü kullarının arasını bulup ıslah eder.

Şüpheleri bertaraf et.

Daima sakınma ve haşyet içinde ol.

Allah için sev ve Allah için buğzet.

Resulullah'ın akrabasını (ehl-i beyt) sev.

Salihlerle dost ol.

Çok ağla ve Allah'a çok yalvar. Gece gündüz yakar.

Rahat ve konfor yollarından kaç.

Her halde Allah'a karşı zelil ol.

Bozulan yönlerini denetleyip düzelt.

Sana bahşedilen nimetlere şükretmek ve bu nimetleri bahşedene şükranını sunmak suretiyle hayatını faydalı düşüncelerle zenginleştir.

Gerçekleştirdiğin her harekette maksadın Allah olsun. Allah için olsun.

İyilik ve takva hususunda başkalarıyla dayanışma içinde ol.

Davet edene icabet et.

Mazluma yardım et. Feryat edenin imdadına koş.

Yalvarana destek çık. Sıkıntıda olanın sıkıntısını gider.

Gündüzleri oruç tut, gecelerini uykusuz olarak ibadetle geçir. Eğer bu ibadet teheccüt olursa daha iyi olur.

Ölümü düşün. Kabirleri ziyaret etmeyi alışkanlık haline getir.

Cenaze namazını kıl ve cenazenin peşinden mezarlığa git. Eğer yayan isen cenazenin önünde, binek sırtında isen arkasında yürü.

Yetimlerin başlarını şefkatle okşa. Hastaları ziyaret et. Sadaka ver.

Hayır ehlini sev. Daima zikir ve murakabe halinde ol. Açık ve gizli filler hususunda nefsinin hesaba çek.

Allah'ın kelamıyla ünsiyet kur.

Her konuşanın sözlerinden hikmetli şeyler öğrenmeye bak. Daha doğrusu gözünün gördüğü her şeyden hikmet almaya çalış.

Allah'ın hükümlerini uygulama hususunda sabırlı ol. Çünkü sen her zaman Allah'ın gözlerinin önündesin.

Nitekim yüce Allah şöyle buyurmuştur:

“Rabbinin hükümlerini uygulama hususunda sabırlı ol, çünkü sen gözlerimizin önündesin.”

Her zaman Allah'ın emrini tercih et.

Allah'a yaklaştırma (yakiyn) özelliğine sahip her sebebi dene.

Allah'ın sevdiği ve razı olduğu şeyleri yapacak zaman ayır kendine.

Kazaya rıza göster, inan; ama takdir edilen her şeye değil, bilakis takdir edilmesine rıza göster. Allah tarafından gelen şeyi sevinçle karşıla.

Hak ile beraber olmak suretiyle hakka dost ol. Çünkü nerede olurlarsa olsunlar Hak kullarıyla beraberdir. Nerede olursa olsun Hak ile beraber ol.

Batıldan uzaklaş. İmtihan yerlerinde sabırlı ol.

Helallerde zühdü takip et. Vaktini en önemli şeylerle geçir.

Cenneti özlem duyarak talep et. Çünkü Cennet Hakkı görmenin yeridir.

Belaya uğrayan insanlarla, onların halinden ibret almak maksadıyla otur.

Miskinlerin ve yatalak kimselerin kahredildikleri yerlerde onlarla otur. Durumu senin yardım etmeni gerektiren kimselere yardım et.

Göğsünü temiz ve selametli kıl.

Gıyabında Müslüman için dua et. Fakirlere hizmet et.

İnsanlarla beraber olduğun zamanlarda nefsinin aleyhine ol. Çünkü nefsinin aleyhine olduğun zaman, asıl o zaman onun lehine olursun.

Ümmetin ıslah olmasından dolayı sevin, fesada uğramasından dolayı üzül.

Allah ve Resulünün öne çıkardığını öne çıkar.

İşte yukarıda saydığımız bu elbiseleri giydiğin zaman, Allah katında meclislerin baş köşesinde oturmayı hakkadersin. İlk safta oturanlardan olursun. Bunlar elbiselerin en hayırlısı olan takva ehlinin elbiseleridir. Bunların ya da daha fazlasının senin elbisen olması için çalış. Cemaat bu yol üzeredir.

Şakik el-Belhi ve Hatem el-Asam ve benzerleri bu yol üzeredirler. Hatem el-Asam (sağır) aslında sağır değildi. Bir kadın onunla konuşmuş ve bu sırada sesli bir şekilde yellenmişti. Kadın bundan dolayı çok utanmıştı. Şeyh, o sırada kendisiyle konuşan bu kadına: "Biraz daha bağır! Çünkü sözlerini duyamıyorum!" demiş, böylece duymadığını anlatmak istemişti. Kadın rahatlamış ve "beni duymamış!" diyerek sevinmişti. Bu yüzden ona Hatem el-Asam denildi. İşte onlar, böyle bir ahlak üzere dereceleri çıktılar. Bu, onların elbisesi ve süsleridir. Ben de bu esas üzere bu elbiseyi başkalarına giydirdim. Bundan dolayı Allah'a hamdolsun.

Hırka ile ilgili silsilemiz:

İşte ey seyyid, şerif, fakih Kemaluddin Ahmed b. Abdullah b. Ahmed b. Ali b. Muhammed b. Ahmed b. Ali b. Hammad b. Mahmud b. Yusuf b. İbrahim b. Musa b. Abdullah b. Hüseyin b. Hasan b. Ali b. Ebutalib (k.v) bu elbiseyi, benim sohbetimde bulunduğu ve benim elimle edeblendiğinin bir ifadesi olarak sana giydiriyorum. Ben de bu elbiseyi Şeyh Cemaluddin Yusuf b. Yahya b. Ebu'l Hasan el-Abbasi el-Kassar elinden Mekke'de, harem-i şerifte, Kabe-i Muazzamaya karşı giydim. Bundan önce onun sohbetinde bulunmuş ve elinden edeb almıştım. Cemaluddin de bu elbiseyi zamanın şeyhi Abdulkadir b. Ebu Salih b. Abdullah el-Cili'nin (r.a) elinden giymişti. Abdulkadir de Ebu Said el-Mubarek b. Ali el-Mahzumi'nin elinden giymişti. El-Mahzumi de Ebu'l Hasan Ali b. Muhammed b. Yusuf el-Kuraşi el-Hakkari'nin elinden giymişti. El-Hakkari onu Şeyh Ebu'l Ferec et-Tarsusi'nin elinden giymişti. Ebu'l Ferec de Ebu'l Fadl Abdulvahid b. Abdulaziz et-Temimi'nin elinden giymişti.

Ebu'l Fadl ise Ebubekir Muhammed b. Halef b. Hicare eş-Şibli'nin elinden giymişti. Eş-Şibli ise Ebu'l Kasım el-Cüneyd b. Muhammed'in sohbetinde bulunmuş, onun tarafından edeplendirilmişti. Cüneyd de, dayısı Sırrı es-Sakati'nin sohbetinde bulunmuş ve ondan edeb öğrenmişti. Sırrı da Maruf el-Kerhi'nin sohbetinde bulunmuş, onun edebini almıştı. Maruf, Ali b. Musa er-Rıza'nın sohbetinde bulunmuş, ondan edep öğrenmişti. Ali b. Musa ise babası Musa el-Kazım b. Cafer es-Sadık'ın sohbetinde bulunmuş, ondan edep almıştı. Musa ise, babası Cafer'in sohbetinde bulunmuş, onunla edeblenmişti. Cafer, babası Muhammed b. Ali el-Bakır'ın sohbetinde bulunmuş ve ondan edep öğrenmişti. Muhammed, babası Ali b. Hüseyin'in sohbetinde bulunmuş, onun edebiyetle edeplenmişti. Hüseyin, dedesi Resulullah'ın (s.a.v) ve babası Ali b. Ebutalib'in (k.v)sohbetlerinde bulunmuş ve onlardan edep öğrenmişti. Ali b. Ebutalib ise Resulullah'ın (s.a.v) sohbetinde bulunmuş ve ondan edep öğrenip el almıştı. Hz. Muhammed (s.a.v) Cebrail'den almış, Cebrail de yüce Allah'tan almıştı.Şeyh Yunus'a Cebrail Allah'tan ne almıştı? O da dedi ki: Ben de Şeyh Abdulkadir'e sordum veya bir başkası sordu: Allah'tan ne aldı? diye. dedi ki: Ondan ilim ve edeb aldı...

Hırka ile ilgili bir diğer silsilemiz:

Yine sana, ey adı geçen seyyid şerif, Fas şehrinin aynu'l Halil bölgesinde bulunan el-Ezher mescidinde 593 senesinde adalet timsali Rüknu'd din Ebu Abdullah Muhammed b. Kasım b. Abdurrahman b. Ali b. Abdulkarim et-Temimi el-Fasi'nin ve Takiyüddin Abdurrahman b. Meymun b. Ab et-Tevzeri'nin ellerinden giydiğim hırkayı da sana giydirdim. Onlar, bana dediklerine göre, Ebu'l Feth Muhammed b. Ahmed b. Mahmud el-Mahmudi'nin elinden giymişlerdi. El-Mahmudi, Ebu'l Hasan Ali b. Muhammed el-Basri'nin elinden, el-Basri, Ebu'l Feth b. Şeyhu's Şuyuh'un elinden, Ebu'l Feth, Ebu İshak b. Şehriyar el-Mürşid'in elinden, el-Mürşid, Hasan veya Hüseyin el-Akar'ın elinden, el-Akar, Ebu Abdullah b. Hafif'in elinden giymiştir. İbni Hafif, Cafer el-Hazza'nın sohbetinde, el-Hazza ise, şeyhi Ebu Amr el-İstahri'nin sohbetinde, Ebu Amr, şeyhi Ebu Turab en-Nahşabi'nin sohbetinde, Ebu Turab, şeyhi Şakik el-Belhi'nin sohbetinde, Şakik de, İbrahim b. Edhem'in sohbetinde, İbni Edhem, Musa b. Zeydu'r Rai'nin sohbetinde, er-Rai, Üveys el-Karani'nin sohbetinde, Üveys, Ömer b. Hattab'ın (r.a) ve Ali b. Ebutalib'in (k.v)sohbetinde, Ömer ve Ali de, Resulullah'ın sohbetinde bulunmuşlardır.

Hırka ile ilgili başka bir silsilemiz:

Aynı şekilde, sana, 601 yılında Musul şehrinin dışında Bestanetu'l Mikla denilen yerde Ebu'l Hasan Ali b. Abdullah b. Cami'nin elinden giydiğim hırkayı da giydirdim. İbni Cami, bu hırkayı Hızır'ın (a.s) elinden giymiş, onun sohbetinde bulunmuş, onun edebini öğrenmiş ve ondan el almıştı. İbni Cami, bu hırkayı Hızır'ın elinden giydiği yerde, aynı şekilde, ne fazla ne eksik olarak bana giydirdi.

Hırka ile ilgili bir diğer silsilemiz:

Ben de Hızır'ın (a.s) sohbetinde bulundum, onun edebiyetle edeplendim ve ondan bir vasiyet şeklinde el aldım. Bana şifahi olarak bana şeyhlerin makamına teslim olmayı tavsiye etti. Bu onun ağızından benim ağızıma aktarılan bir nasstı. Bunun dışında başka ilimler de öğretti. Onda olağanüstü üç özellik gördüm. Su üzerinde

yürüdüğünü, yeri tayyettiğini ve havada namaz kıldığını gördüm... Bunların hepsi, bu hırkayı istediğim kimseye giydirmeme izin verdiler. Ben de bu hırkayı bazı erkeklere, kadınlara, küçüklere. Büyüklere, avama ve havasa giydirdim. Sen de ey seyyid şerif, zikredilen şartla muvacehesinde erkek, kadın, küçük, büyük müminlerden dilediğin kimseye zikredilen isnatla giydir.

Bu hırka ve bu sanatla ilgili olarak nazmettiğim şiirin inşallah hatırladığım bir kısmını aşağıya alıyorum:

*Giy!.. Bil ki, kişinin en hayırlı elbisesi takvadır.
Dinin ve dünyanın en sağlamı, en güçlüsüdür
Ancak her nazar sahibi Allah'tan korkar
Doğru ve seçilmiştir
Allah onu kendisine has kılmıştır.
Geceyi tesbihle geçirir, huzurunda
Mevlasının, geceleri gözleri yaş akıtarak
Ey efendim! Ey arzularımın son mercii! der.
Kulcağızın mevlasından başka acıyanı yoktur.
Seciyesi bu olana karşı Allah kerimdir
Ve sıfatı bu olan, dua ettiğinde ona icabet eder.
Eğer O olmasaydı,
Arz güzellikleriyle gülemezdi
Eğer O olmasaydı,
Bulutları ağlamazdı.
Allah onu faziletli kılsın, Allah onu kemale erdiresin
Ey dinin safveti, sen dinin tamamısın
Araflar ve ağızlar senin zikrinle güzelleşti.*

Bu hırkayı giymenin ve sohbetin şartı, ancak bir kişinin elinden giyilmesi değildir. Hiç kimse böyle bir şart koşmamıştır. Bilakis bazılarının şöyle dedikleri sabitlemiştir:

Bir adamda üç yüz adamı birden görmek isteyen kimse, bana baksın. Çünkü ben, üç yüz şeyhin sohbetinde buldum ve her birinden bir ahlak edindim.

Kuşeyri Risalesine bakın örneğin. Burada birinden söz edildiği zaman, *falanın ve falanın sohbetinde bulundu*, demektedir.

Öyle ise...

Hırka; sohbet ve edebden başka bir şey değildir.

Dolayısıyla birden çok kişinin sohbetinde bulunup edebinden edinmenin bir sakıncası yoktur. Lakin ilimden yoksun cahil bir topluluk ortaya çıktı. Ancak bir kişinin elinden hırka giyileceğini hayal ediyorlar. Oysa bunu hiç kimse söylememiştir.

Başarılı kılan Allah'tır ve O'ndan başka Rab yoktur.

Şeyhin kendi el yazısı olan nüshanın üzerinde şöyle yazar:

İçinde hırkanın silsilesi yazılı olan bu cüzü ve vasiyeti, müellifi üstadım şeyh Muhyiddin Ebu Abdullah Muhammed b. Ali b. Arabi'ye (Allah bizi ondan yararlandırırsın) okudum. Oğlu Sa'duddin Ebu's Suud ve Muhammed b. Ya'muş ve Hüseyin b. Muhammed dinledi. Bu olay, Şam'daki mübarek evimde Pazartesi günü 24 şeval 633 senesinde gerçekleşti. Allah'ın rahmetine muhtaç kul Ahmed b. Abdullah b. Ahmed b. Ali el-Hamevi el-Alevi (Allah affetsin) aynı tarihte yazdı. Altında da şeyhin kendi el yazısıyla şu ibare yer alır:

Yukarıda anlatılanlar doğrudur...

EBU MUHAMMED EL-ARAK RİSALESİ

Bismillahirrahmanirrahim

Şeyhu'l Ekber, Kibrit_i Ahmer efendim Muhyiddin b. Ali b. Arabi et-Tai el-Endülüsi (Allah, ondan ve ilimlerinden yararlandırırsın. Amin) dedi ki:

- Azamet, celal, münezzehlik ve ululuk Rabbimiz içindir. Masumiyet ve münezzehlik de tertemiz, seçkin efendimiz Resulü içindir.

Bizim görevimiz de başış namaz yoluyla hamdetmek ve salat etmektir.

En mükemmel tazim ve en kusursuz tamamlayıştan sonra...

Ben, yüce veli Ebu Muhammed el-arak'ı tanıyorum. Allah onu, tabiatsız baki kılsın ve ilahi itina gözünün korumasıyla muhafaza etsin. Ne yazık ki fikrim inceldi ve bu insani hakikatin tedbirinde onu hatırıma getirmedi. Yani, ruhani varlıkla, cismani varlığın kaynaşmasını kastediyorum. Acaba bu terkikten sonra ilim elde etti mi veya maddi ahlaklanma ve tezhipten sonra sırlar tahsil etti mi? Çünkü bedeninin ayrılması esnasında elem duyduğunu, yiyecek ve içecek mahallinin olmamasından kederlendiğini gördüm. Eğer hakikatleri idrak etme istiklaline sahipse neden buna sevkedildi? Yok eğer istiklale sahip değilse bunlara geri döndürülmesi yeridir. Bazı buna nail oldu, tamini ve eksikliğini bildi. Eğer nail olduğu bu bazısı kemalinden, güzelliğinin ve cemalinin heybetinin ziyadesinden ise, bu takdirde faziletle bilinmesi ve kendisine ikramda bulunulması yerindedir. Ama aşıklarından biri olsa da, bunlardan ayrılmasından dolayı elem duymaması gerekir. Ama bunlardan soyutlanmakla eksileceğini, bu irfanların bazısının ayrılıktan dolayı eksileceğini bilmesi başka. Eğer gittiği makam müşahede tarikinden daha üstünse, bu takdirde meşakkat ve yorulma aleminden ayrılmaktan dolayı sevinmesi gerekir. Eğer gittiği makam daha eksikse, o zaman eksilmemeye bakması lazım gelir.

Bu bölümlerde yazdım ve vuslatın umulmadığı yerlere nail olmaya uzandım ve onu ulvi alemde sakin olduğunu, ulvi alemin hazinelerinde ikamet ettiğini gördüm.

Abdullah. M.İbn.Arabî

Üçüncü Bölüm

“Hizbu’ d-devri’ l alâ”

**Şeyhu’ l Ekber
Muhyiddin İbn. Arabi (k.s.)nin
Yüce Dua’sı**

Çok kıymetli adeta hazine diyebileceğimiz bu dua, Gavsu’ l Azam Abdulkadir Geylâni (k.s.) Hazretleri’nin manevi evladı, manada onun elinden de edeb hırkası giyen Hz. Şeyhu’ l Ekber’in büyük duasıdır.

Efendimiz s.a.v’in:

“Dua ibadetin özüdür.”

“Dua kulluğun açığa çıkışıdır.” Buyurması.. Ve Hak Celle Celalehu’nun

“Rabbimize yalvara yakara dua edin, O’na korku ve ümit ile dua edin.”

ilahi emri gereğince...

“Dua edin size icabet edeyim.” Hak teala’nın müjdesinden hareketle siz kıymetli okuyucularımızın da Cenab-ı Şeyhin bu duasından faydalanmaları için duanın Türkçe harflerle okunuşu, ardından manası ve Arapça olarak orijinali de kitabımızın bu kısmına ilave edilmiştir.

Hizbu’ ddevri’ l alâ’ (Yüce dua) da bulunan ayetlerin de hangi surede buldukları parantez içersinde verilmiştir. Ve manâsının anlaşılmasında kolaylık olması için paragraf başlarına da numara konulmuştur. Aslında numara bulunmamaktadır. Dolayısıyla **duanın okunması sırasında numaraların okunmasına da gerek yoktur.**

Allah C.C. bu duadan ve gönle girmiş olanların dualarından daim faydalanmayı nasip eyleye.

Unutulmamalıdır ki

Dilekler söylene söylene dualaşır

Dualar da söylene söylene gerçekleşir.

Siz okurlarımızda Hakk’ın rızasına uygun dua etmenizi ve dualarınızın gerçekleşmesini Cenab-ı Hak’dan niyaz ederiz.

AMİN.

“Hizbu’ d-devri’ l alâ”

Büyük Dua’nın Türkçe Okunuşu

Bismillahirrahmanirrahim

1) Allahümme Yâ Hayyû, yâ Kayyûm, bike tehassantu fahmin-î bi himâyet-î kifâyet-î vikâyet-î hakikat-î burhân-î hırz-î emân-î “Bismillâhi” (Fatıha/1)

2) Ve adhılñî Yâ Evvelû, Yâ Ahirû, meknû’el ğaybî sırr-ı dâiret-î kenz-î “Mâşâallâhû lâ kuvvete illâ billâhi” (Kefh/39)

3) Ve esbül a’leyye Yâ Halîmü, Yâ Settâru, kenef-e setr-i hicâb-î sıyânet-î necât-î “Vet’tesimû bihablillâhi” (Alî İmrân/103)

4) Vebñî Yâ muhîtû, Yâ Kâdirü, a’leyye sûre emân-î ihâtat-î mecd-î sürâdik-î i’zz-î a’zamet-î “Zâlike hayrûn zâlike min âyâtillâhi” (A’raf/26)

5) Ve ei’znî Yâ Rakıbû, Yâ Mucîba, vahrusnî fi nefsi ve dînî ve ehlî ve mâlî ve veledî, ve dârî, fein vâlidî bi kelâet-î iğâset-î lâzet-i “Ve mâ hüm bi darrine bihî min ahadin illâ biiznillâhi” (Bakara/102)

6) Ve kınî Yâ Mâniû’, Yâ Nafiû’, bi âyatike ve esmâ-îke ve kelimât-ike şerr-eşşeytân vessultan ve zâlimin ve cebbârin biğa a’leyye “Ahâzetuhû ğâşiyetün min a’zâbillâh” (Yusuf/107)

7) Ve neccinî Yâ Muzill, Yâ Muntekim, min a’bîdîke-zzâlimin el bâğine a’leyye ve e’vânihîm fe in hemme lî ahadun minhüm bi sûin hazelehüllâhû ve hateme a’lâ semihî ve kalbihî ve cea’le a’lâ basarihî ğişâveten “Femen yehdîyhî min ba’dillâh” (Casiye/23)

8) Vekfinî Yâ Kâbiz, Yâ Kahrâr, hadîa’te mekr-ihîm vardudhüm a’nnî mezmûmîne medhûrine bi takhsîr-î tağyîr-î tedmîr-î “Fe mâ kâne lehû min fi’etin yensurûnehû min dūn’illâh”. (Kasas/81)

9) Veezîknî Yâ Subbûh, Yâ Kuddûs, lezzet-e münâcât-i “Akbi velâ tehaf, inneke minel’âminîne bi fadzillâhi”. (Kasas/31)

10) Ve ezikhûn Yâ Dârr, Yâ Mumît, nikâl-u vebâl-î zevâl-î “Fe kutî’a dâbir’ul kavm’illezîne zalemû, velhamdü lillâhi rabb’il â’lemîyn” (En’am/45)

11) Ve eminnî Yâ Selâm, Yâ Mü’min, savlet-e cevletti devlet-îl âdâ-î bi ğayât-î bidâyet-î ayet-î “Lehüm’ül büşrâ fi’l hayâtiddünyâ ve fil’âhiretî lâ tebdîle likelimâtillâh” (Yunus/64)

12) Ve tevvicnî Yâ A’zîm, Yâ Muiz’zzu, bi tâc-î mehâbet-î kibriyâ-î celâl-î sultân-î melekût-î i’zz-i a’zamet-î “Ve lâ yahzünke kavlühüm, inn’el İ’zzete lillâhi” (Yunus/65)

13) Ve elbisnî Yâ Celîl, Yâ Kebir, hila’t-e celâl-î ikbâl-i ikmâl-î “Felemmâ ra’eynehû ekbernehû ve kataâ’ne eydiyehünne ve kulne hâşa lillâhi” (Yusuf/31)

14) Ve elki Yâ A’zîz, Yâ Vedûd, a’leyye mahabbeten minke hettâ tenkâd ve takhda’ lî bihâ kulûb-ü i’bâd-îke b-il mahabbeti ve-l mea’zzeti ve’l meveddeti min ta’tif-

î teltîf-î te'lîf-î "Yühubbûnehüm kehubbîllâh, vellezîne âmenû eşeddü hubben lillâh" (Bakara/165)

15) Ve Azhîr a'leyye Yâ Zâhiru, Yâ Bâtînu, âsâr'ü esrâr-i envâr-î "Yühubbuhum ve yühubbunehû ezilletin a'lâl mü'minîne ei'zzetin a'lâl kâfirîne yücâhidûne fî sebilillâhi" (Maide/45)

16) Ve veccih Allahümme Yâ Samed, Yâ Nûr, vechî bi safâ-î cemâl-î üns-î işâk-î "Fein hâccûke fekul eslemtü vechiye lillâh" (Âl-i imrân/20)

17) Ve cemmil'nî Yâ Bedîa'-ssemâvati ve'l arz Yâ Zelcelâli ve'l ikrâmi bi'l fesâhati ve'l belâgeti ve'l berâti "Vehlul u'kdeten min lisânî yefkahû kavli" (Taha/27)

18) Bi rikkat-î ra'fet-î rahmet-î "Sümme telînü cülûdühüm ve kulûbühüm ila zikrillâhi" (Zümer/23)

19) Ve kallidnî Yâ şedîd'el betşi Yâ Cebbâru, Yâ Kahharû, seyf'ül heybeti veş'şiddeti ve'l kuvveti ve'l mena'ti min be'si ve ceberût'î i'zzet'i "Ve me'nnasru illâ min i'ndillâhi" (Enfâl/10)

20) Ve edim a'leyye Yâ Bâsit, Yâ Fettâh, behcet'e meserret'i "Rabbişrah lî sadrîy ve yessirlîy emrî" (Tâ'hâ/25-26)

21) Biletâf'î a'vâtifi "Elem neşrahleke sadrak" (Înşirâh/1)

22) Ve beşâirî "Yevmeizin yefreh'ul mü'minûne bi nasr'illâh" (Rum/4,5)

23) Ve enzil'illâhümme Yâ Lâtîf, Yâ Raûf, bi kalbîy'el îmâne ve'l itminâne vessekînete liekûne min'ellezîne âmenû "Ve tatmainnu kulûbühüm bi-zikr'illâh" (Ra'd/28)

24) Ve efrîğ a'leyye Yâ Sabûr, Yâ Şekûr, sabr'ellezîne tedarra'û bi sebât'î yakîn'î temkîn'î "Kem min fietin kalîyletin ğalebete fieten kesîreten bi'iznillâh" (Bakara/249)

25) Vahfeznî Yâ Hafîz, Yâ Vekîl, min beyn-i yedeyye ve min halfî vea'n yemînî ve a'n şimâlî ve min fevkî ve min tahtî bi vucûd-î şuhûd-î cunûd-î "Lehû mua'kibâtün min beyn'î yedeyhî ve min halfihî yahfizûnehû min emrillâh" (Râd/11)

26) Ve sebbit Allâhumme Yâ Sabitü, Yâ Kâimü, Yâ Dâimü, kademeyye kemâ sebeteel kâile "Ve keyfe ehâfu mâ eşrektum ve lâ tehâfûne enneküm eşrektüm billâh" (En'am/81)

27) Vensurnî Yâ Ni'mel Mevlâ ve Yâ Ni'me'nnasîr, a'lâ a'dâî nasr'ellezî kîle lehû "E'tet'tehizünâ hüzüven kâile e'ûzu billâh" (Bakara/67)

28) Ve eyyidnî Yâ Tâlib, Yâ Ğalib, bi te'yîd'î Nebiyy'ike Muhammedin Sallallahû A'leyhî ve Sellem el-mueyyedi bi'ta'zîz'î tevkîr'î "İnnâ erselnâke şâhiden mubeşşiren ve nezîren litü'minû billâh" (Fetih/8-9)

29) Ve ek fînî Yâ Kâfî, Yâ Şâfî, el ada vel esvâi vel edvâi bi a'vâid'i fevâid'i "Lev enzelnâ haz'el Kur'âne a'lâ cebelin lareeytehû hâşi'an mutesaddian min haşyet'illâhi" (Haşr/21)

30) Ve emnin a'leyye Yâ Vehhâb, Yâ Rezzâk, bi husûl-î vusûl-î kabûl-î teysî-î teshîr-i "Kulû veşrebû min rizkillahî" (Bakara/60)

31) Ve fevellenî Yâ Velî, Yâ A'lîy, bil'vilâyeti vel i'nâyeti verriâ'yeti ves-selameti bi mezîd-î îrâd-î isâ'd-î imdâd-i "Zalike min fadzillâhi" (Yusuf/38)

32) Ve ekrimnî Yâ Ğâniyy, Yâ Kerîm, bis seâ'deti ves'siyâdeti vel kerâmeti vel mağfireti kemâ ekremte ellezîne yeğuddûne asvâtehum i'nde Rasûlüllâh ve tub a'leyye Yâ Tevvab, Yâ Hekîm, tevbeten nesûhen liekûne min'ellezîne "İzâ fea'lû fâhişeten ev zalemû enfüsehüm zeker'üllâhe festağferû lizünübîhim ve men

yağfir'uzzunûbe illâllah" (Al-i imrân/135)

33) Ve el zimmî Yâ Vâhid, Yâ Ahâd, kelimet'et takvâ kemâ elzemte Habîbeke Muhammeden Sallâllâhu A'leyhi ve Selleme haysu kulte "Fea'lem ennehû lâ ilâhe illâllâh" (Muhammed/19)

34) Ve ahtim lî Yâ Rahman, Ya Rahîym, bi husn'î hâtîmet'ennâcîne ver râcîne "Kul yâ i'badiyellezîne esrefû a'lâ enfusihîm lâ taknetû min rahmet'illâh" (Zümer/53)

35) Ve eskinnî Yâ Semî, Yâ Karîb, cennâti a'dn'ın yui'ddet lil muttekîn "Da'vâhum fihâ subhâneke'llahumme ve tahiyyatehum fihâ selam ve âhiru da'vâhum enilhamdu lillâhi rabbilâlemiyn" (Yunus/10)

SON DUA

Yâ Allâhû, Yâ Allâhû, Yâ Allâhû,
Yâ Rabb, Yâ Nâfî, Yâ Mânî,
Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.

Es'eluke bi hürmetî hâzîhîl Esmâi vel Âyâtî vel kelimâti sultanen nasîran ve rızkan kesîren ve kalben karîren ve kabren munîren ve hisaben yesîren ve ecren kebîren ve Sallâllâhu Â'lâ Seyyidinâ Muhammedin ve A'lâ Âlîhî ve Sahbîhî ve selleme tesliman kesîran adede halkike ve midâde kelimâtike ve muntehâ rahmetike.

Allahümme innî kad âveytu ileyke ve men evâ ilâ rüknin şedîdîn. Ve selamun a'l-al mürselîne velhamdu lillâhi rabbil â'lemîne.

İnşirah Suresi

Elem neşrah leke sadrak. Ve veda'nâ anke vizrak. Ellezî enkada zahrak. Ve rafa'nâ leke zikrak. Fe inne meal usri yüsrâ. İnne meal usri yüsrâ. Fe izâ ferağte fensab. Ve ilâ rabbike ferğab.

Not: Son Dua'nın en sonunda bulunan **İNŞİRÂH** sûresi **3 defa** okunacak sonra da aşağıdaki **Salavât-ı Şerif'e** okunacak.

Salavât-ı Şerife:

Allahümme salli a'lâ seyyidinâ ve mevlânâ Muhammedin salâten tuhîllu bihâl u'kede ve tuferricu bihalkerbe ve teşrehu bihâ-s sudûre ve tuyessiru bihâ-l umûre fi-ddunya vel âhireti ve a'lâ âlîhî ve sahbîhî ve sellim.

"ALLAH" C.C. için, Hazreti Fahri Kâinât Efendimizin, âlî'nin, ashabının, ehli beytinin, annelerimizin, cümle Resûllerin, Enbiyâların pâk rûhlarına, Hz. Abdulkadir Geylânî'nin, Hz. Şeyh-ı Ekber'in ve onların şahsında tüm gayb erlerinin, velilerin, tüm evliyâullahın ve onların üstadlarının, ailesinin, muhibbi olanların, hayatta olan veya hakka kavuşan anne babalarımızın, bütün akrabalarımızın, hocalarımızın, komşularımızın, üzerimizde hakkı olan tüm tanıdıklarımızın, kendimiz için ve bu duâ'nın şâmil olduğu bütün ümmeti Muhammedin ruhu için: 3 adet El-Fatihâ-ı Şerif, 11 adet İhlas-ı Şerif.

ALLAH kabul eyleye... AMİN

Büyük Dua “HİZBU’D DEVRİ A’LÂ”NIN Türkçe Manası

Bismillahirrahmanirrahim

1) Ey sonsuz dirilik, canlılık sahibi **Hayy** olan, Ey kendi varlığı ile kâim olup, mevcûdadı varlığı ile var kılan **Kayyum** olan **Allah**’ım, Seninle korundum lütfen beni kuru. **Bismillâh**, zırhıyla hakikâtiyle, korunmasıyla, kifâyesiyle de bunu ikrâm eyle **Yâ Rabbi**.

2) Ey başlangıcı olmayan **Evvel** olan, Ey sonu olmayan **Ahir** olan **Allah**’ım, **Mâşâallah lâ kuvvete illâ billâh**; hazinesinin dairesinin içindeki gaybî sırlarla, o kıymetli dâirenin içerisine lütfen beni de sok **Yâ Rabbi**.

3) Ey hoşgörülü **Haliym** olan, Ey her türlü şeyi örten, kapayan gizleyen **Settâr** olan **Rabbim**, **Ve’tesimû bihablillâhi** âyetinin sırrıyla, tesettürü, hicâbi korunma ve kurtulma vesilesiyle lütfen bana da korunmayı, örtünmeyi nasip eyle.

4) Ey her şey’i ihâta eden, kuşatan **Muhît** olan, ey kudreti her şey’e yeten **Kâdir** olan **Allah**’ım, **Zâlike hayrûn zâlike min âyâtillâh** âyetinin bereketiyle, emniyet sûrûruyla, giysilerin en hayırlısı olan takvâ libasından giyinenlerden olmayı, âziz ve güçlü kuvvetinle lütfen nasip eyle **Yâ Rabbi**.

5) Ey **Kârib**, Ey **Mucîb**, **Ve mahûm bi darrine bihî min ehadin illâ biiznillâhi** âyetinin mânâsıyla, korunmasıyla, hürmetiyle lütfen beni, nefsimi, ailemi, dinimi, malımı, evlatlarımı, evimi icâbet eyle, kuru ve kurtar **Yâ Rabbelâlemin**.

6) Ey belâları reddeden **Mâni** olan, Ey faydaları veren **Nafi** olan **Allah**’ım, **Ehâzetuhû gâşiyetün min a’zâbillah** âyetlerinle, Esmâlarınla, kelimelerinle, şeytanın şerrinden, sultanın şerrinden ve herhangi bir zalimin veyâ haklarımı gasb etmek isteyen zorbanın şerrinden lütfen beni kuru **Yâ Rabbi**.

7) Ey zillete düşüren, değersiz kılan **Muzill** olan, Ey zarar vereni yaptığıının karşılığıyla ödeştiren **Muntakim** olan **Allah**’ım, zulmedici kulların ve onların yardımcılarını eğer bana kötü tuzak hazırlamışlarsa onların işitmelerine kalplerine, basiretlerine **Femen yehdîyhî min ba’dillâh** âyetindeki gibi bir perde koyarak, kurtarıcı ol lütfen **Yâ Rabbi**.

8) Ey izhâr ettiklerini geri alan ve her şey’i kudreti altında tutan **Kâbiz** olan, Ey dilediği her şeyi ortadan kaldıran **Kahhâr** olan **Allah**’ım bana tuzak kuranların mekirlerine, hilelerine, azaplarına karşı **Fe mâ kâne lehû min fi’etin yensurûnehû min dûn’illâhi** âyetinin sırrıyla, mânâsıyla, yardımcı olduğun kullarının arasına beni de lütfen dahil eyle, tuzakçıları da rezil, mağlup ve perişan olarak reddet, kifâyet eyle onları Sana havâle ediyorum **Yâ Rabbi**.

9) Ey Zâtına ve Sıfâtlarına fenâlık, noksanlık, sınırlılık ve hiçbir şekilde kusur bulunmayan **Subbûh** olan, Ey, mukaddes ve arı **Kuddûs** olan **Allah**’ım, **Akbil velâ tehaf inneke min’el âminîne” bi fadlillâhi** âyetinde ki münacâtın lezzetini lütfen bana tattır ve bu âyetin fazlıyla, sırrıyla emniyet içersinde bulunanlardan olmayı da lütfen nasip eyle **Yâ Rabbi**.

10) Ey zarara uğratan, her şer kabul edilenin mutlak var edicisi **Dârr** olan, Ey ölümü tattıran ve dilediğine dönüştüren **Mumit** olan **Rabbim**, **Fe kuti’a dâbir’ul**

kavm'illezîne zalemû, velhamdülillâhi rabb'il â'lemîyn âyetinin sırrıyla, zulme saplanan kavimlerin kökü kesilmiştir çok şükürler olsun Sana. Lütfen yine zalimlere (âyette bahs olunanlar misâli) vebâlini, nikâlini, zevâlini tattır **Yâ Rabbi**.

11) Ey yakîn hâlini yaratan **Selâm** olan, Ey gaybın sonsuz sırlarına açık idrâkı oluşturan **Mü'min** olan **Allah'ım**, düşmanların devletine karşı **Lehüm'ül büşrâ fi'l hayâtiddünyâ ve fi'l âhireti lâ tebdîle likelimâtillâh** âyetinle dünya hayatı için müjdeler verdiğin, dünya ve âhret hayatı için ise sözlerinde, vaadlerinde bir değişiklik bulunmayan Rabbim.. Bu âyetin sırrıyla lütfen beni de huzurlu eyle **Yâ Rabbi**.

12) Ey sonsuzluğuyla azamet sahibi **A'zîm** olan, ey izzet bahşeden ve dileğince değerli kılan **Muizz** olan **Allah'ım**, **Ve lâ yahzünke kavlühüm inn'el i'zzete lillâhi** âyetinde ki sırrınla, celâllik sultanlığının, saltanatının ve gururunun verdiği azametli, korkutucu tacınla beni taçlandır lütfen **Yâ Rabbi**.

13) Ey Zâtıyla tüm kemâl sıfatlarına sahip ve tek hükümrân **Celîl** olan, ey sonsuz mânâlara sahip, yeğane üstünlük sahibi ve üstünlüğünü de ancak kendi kendiyile değerlendiren **Kebîr** olan **Allah'ım**, **Felemmâ ra'eynehû ekbernehünne ve kataâ'ne eydiyehünne ve kulne hâşalillâhi** âyetinin sırrıyla verdiğin celâllik, mükemmellik, ikbâllik, yüce azâmet ihtivâ eden cübbeyi bana da giydir **Yâ Rabbi**.

14) Ey eşi benzeri olmayan **A'zîz** olan, Ey Aşk kaynağı, sevilen gerçek ve Tek mutlak varlık **Vedûd** olan **Allah'ım**, **Yühîbbühüm kehubbîllâh, vellezîne âmenû eşeddu hubben lillâh** âyetinin sırrıyla, lütfuyla, ülfetiyle, yakınlığıyla bana karşı kullarının kalplerine sevgi, sadakat, meveddet eyle.. ki böylece bu kullarının gönülleri itaat etsinler ve boyun eğsinler **Yâ Rabbi**.

15) Ey apaçık ortada, algılanabilen **Zâhir** olan, Ey gizli, ortada olmayan, algılanamayan, **Bâtın** olan **Rabb'im** lütfen **Yühîbbühüm ve yühîbbühüm ezilleyen a'lâ'l mü'minîne ei'zzeten a'lâ'l kâfirîne yücâhidüne fi sebilillâhi** âyetinin sırlarının ve nûr'unun verdiği gücü benim üstüme de gönder, bana da ikrâm ve ihsân eyle, o kulların gibi sevmeyi, sevmeyi, mü'minlere karşı yufka yürekli olmayı, gerçeği örtenlere karşı da senin yolunda cihâd ehli olmayı lütfen nasip eyle **Ya Rabbi**.

16) Ey varlığına bir şeyin girmesi, çıkması imkânsız, ihtiyaçtan, beri **Samed** olan, ey açığa çıkaran idrâk ettiren, kendisiyle irşâd olunan **Nûr** olan, sermedî olan **Allah'ım**, **Fein hâccûke fekul eslemtü vechiye'lillâh** âyetinin sırrıyla vechimi (Yüzümü) işrâk, ünsiyet ve cemâlinin nûruyla lütfen aydınlat **Yâ Rabbi**.

17) **Yâ Bedîa's semâvative'l arz Yâ Zelcelâli ve'l ikrâm**, Ey Tek, varlığında benzeri olmayan, şey'leri icâd eden, göklerin ve yerin Nûr'u Cemâli, Ey Celâl ve mutlak hüküm ve ikrâm sahibi **Allah**, **vehlul u'kdeten min lisânî yefkahû kavli** (Hz. Musa'nın duası) âyetinin sırrıyla, mânâsıyla (Musâ Aleyhisselâm'ın dilini çözdüğün gibi) lütfen bana da üstünlüğümü, belâgatimi ve fasihliğimi ikrâm eyle **Yâ Rabbi**.

18) **Allah'ım «Sümme telînü cülûduhum ve kulûbuhum lî zikrillâhi»** âyetinin sırrıyla, yüzü suyu hürmetine lütfen Senden korkan, derileri ürperen ve sonra, derileri ve yürekleri Allah'ın zikri için yumuşayanlara nasip ettiğin gibi bana da Rahmetinle inceliğinle lütfen acı **Yâ Rabbi**.

19) Ey hükmünü zorunlu olarak, ister istemez kabul ettiren **Cebbar** olan, Ey dilediği her şey'i ortadan kaldıran **Kahhar** olan **Allah'ım**, **Ve me'nnasru illâ min i'ndi'llâhi** âyetinin sırrıyla, lütfen beni heybetinin kılıcıyla, gücüyle, şiddetiyle, dayanıklılığıyla, düşmanlarının zorbalığına ve güçüne karşı bana heybetini ve yüceliğini zırh gibi giydir **Yâ Rabbi**.

20) Ey açan, yayan, genişlik veren **Bâsit** olan, Ey sürekli aşama (**feth**) kapıları açan, tüm kapanıklıkları geçiren, **Fettâh** olan **Allah'ım**, lütfen **Rabbişrah lî sadriy ve**

yessirîy emrî âyetinin sırrıyla bana da bu âyetin verdiği meserresi (bilinç aydınlığını) kolaylaştırır ve sevinci lütfen dâim ikram eyle **Yâ Rabbi**.

21) Kolaylık verici, hoş tutucu **Rabb'im**, lütfen **Elem neşrahleke sadrak** âyetinin sırrıyla, bereketiyle, benim de lütfen kalbime, (bilincime) genişlik, açıklık, aydınlık (nûr) ikrâm eyle **Yâ Rabbi**.

22) **Yâ Rabbî, Yevmeizin yefrahul mü'minûne bi nasrillâh** âyetinin sırrıyla, müjdeleriyle, sevindirdiğin, yardım ettiğin ve galip getirerek, feraha kavuşturduğun mü'min kulların gibi lütfen bizi de müjdele, sevindir, galip eyle, feraha çıkar.

23) Ey lutûf sâhibi, birimin özünde ve yapısında yer alır biçimde mevcût **Lâtîf** olan, Ey son derece merhametli **Raûf** olan **Rabb'im**, **Ve tatmainnu kulûbühüm bizikr'illah** âyetinin sırrıyla, kalpleri seni zikretmekle huzurlu olan, imân nasip ettiğin kulların gibi benim kalbime de lütfen imân, huzur ve sukûnet ikram eyle...

24) Ey sabırla, rızâsı olmayan şeylerin neticesini bekleyen **Sabûr** olan, Ey ikrâm ettiklerinin değerini bilene, şükredene fazlasıyla karşılık veren **Şekûr** olan **Allah'im**, **Kem min fietin kalîletin galebet fieten kesîreten biiznillâhi** âyetinin sırrıyla ve izninle, sabırlı olan sabitliğinin, sadâkatının güçleri gibi bize de aynı gücü lutf eyle, ikram eyle **Yâ Rabbi**.

25) Ey koruyan, muhâfaza eden, ayakta tutan, hıfz eyleyen **Hâfiz** olan, ey vekîl tutanların işini en mükemmel biçimde sonuçlandıran **Vekîl** olan **Allah'im**, **Lehû mua' kibâtun min beyn'î yedeyhî ve min halfiîhi yahfizûnehû min emrillâh** âyetinin sırrıyla, şahidleriyle, tanıklarıyla, askerleriyle, lütfen beni de önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan, üstümden ve altımdan, (her yönden) koru, koruyucum ve vekilim olan **Allah'im**.

26) Ey kendi varlığı ile mevcûdatı varlığıyla var kılan Kaim olan ve Ey **Dâim** olan **Allah'im**, **Ve keyfe ehâfu mâ eşrektüm ve lâ tehâfûne enneküm eşrektüm billâh**, âyetinde sözü geçen, burhân sâhibi kimselerin, (şirk ehli olmayan) dayandığı gibi benim de ayaklarımı yolunda sâbit eyle lütfen **Yâ Rabbi**.

27) Ey güzel **Mevlâm**, Ey güzel Kurtarıcı, **E'tet'ethizünâ hüzûven kâle eûzu billâh** âyetinin sahibi olan kimseyi gâlib kıldığın gibi beni de düşmanlarıma karşı gâlib eyle lütfen **Yâ Rabbi**.

28) Ey talep ettiren Tâlib olan, Ey talep ettirdiğine de talebini ikrâm eden yeğane **Gâlib** olan **Allah'im**, **İnnâ erseinâke şâhiden mubeşşiren ve nezîren litu'minû billâh** âyetinin sırrıyla, imânıyla, bereketiyle, tanıklıkla, uyarıcı ve müjdeci olarak **Rasûlün Muhammed Sallallahû Aleyhi ve Sellem Efendimizi** âzizlikle, heybetlikle, desteklediğin gibi beni de lütfen destekle **Yâ Rabbi**.

29) Ey kifâyet eden, yeten, yetişen, el veren **Kâfi** olan, ey şefaât eden, şifâ veren **Şâfi** olan **Allah'im**, lütfen beni «**Lev enzelâ hâz'el Kur'âne a'lâ cebelin lareeytehû hâşia'an mutesaddian min haşyet'illâh**» âyetinin sırrıyla, verdiği faydaların ve birikintilerin yüzüsuyu hürmetine düşmanlara, kötülere karşı destekle, kifâyet eyle, yardımcım ol lütfen **Yâ Rabbi**.

30) Ey karşılıksız olarak ihsânda bulunan **Vahhab** olan bağışlayıcı, Ey sonsuz mânâlarıyla sürekli rızık verici **Rezzâk** olan **Allah'im**, **Kulû veşrebû min rizkillahî** âyetinin sırrıyla rızıklarda sağladığın kolaylığı, musahhar kılmasını kabul edilmesini bana indinden lütfet **Yâ Rabbi**.

31) Ey Tek, yardımcı, hâmi, dost, dilediğine arka çıkıp onları kemâle ulaştıran Velî olan, Ey yüce fevkalâde yüksek **A'liy** olan **Allah'im**, **Zalike min fadzilillâh** âyetinin sırrıyla inâyetiyle, medediyle, mutluluğuyla ve fazla fazla devamıyla, selâmetle korumakla, sahip çıkmakla bana Velîlik yap (sahîp çık), imdâd eyle lütfen **Yâ Rabbî**.

32) Ey sınırsız cömertlik **Kerim** sahibi, Ey yeğane zenginlik sahibi **Gâniy** olan **Allah'ım İzâ fea'lû fâhişeten ev zalemû enfüsehüm zeker'üllâhe festağferû lizünûbihim ve men yağfir'uzzunûbe illâllah** âyetinde zikrolan Rasûlünün yanında seslerini alçaltmış olan kimseleri, affederek ikrâm ittiğin gibi lütfen bu vesileyle bana da affınla, saadetle ikrâm eyle..

Ey **Tek**, hüküm sahibi, hükmü kayıtsız şartsız yerine gelen **Hakîm** olan, Ey **Tek**, tövbeleri kabul edici **Tevvâb** olan ve Ey **Tek**, va'adinde sadık, sözünde duran, nimetleri herkese ihsân eden, muhsin **Berr** olan **Allah'ım**, onların bilinçlerine nasûh tevbeleri ikrâm ederek nasûh tevbesinin oluşmasını sağladığın, ikrâm ettiğin gibi bana da lütfen nasûh tövbesi ikrâm eyle **Yâ Rabbi**.

33) Cüzlerden, parçalardan meydana gelmemiş **“TEK” Vâhid, Ahad**, olan **ALLAH, Fea'lem ennehû lâilâheilâllâh**, Senin sözün ve takvâ olan bu âyetinle sevgilin Rasulûn Muhammed Sallallahû Aleyhi Vessellem Efendimizi bağladığın gibi lütfen bizleri de bu âyetin sırrıyla, mânâsıyla bağla **Yâ Rabbi**.

34) Ey **Rahman** ve **Rahim** olan **Allah'ım**, **Kul Yâ i'bâdiyellezîne esrefû a'lâ enfusihîm lâ taknetû min rahmet'illâh** âyetinin verdiği ni'metle ümit edenler ve kurtulmuş olan,sonları güzel olan kimselere bağışladığın gibi lütfen benim de sonumu iyi ve hoş eyle **Yâ Rabbi**.

35) Ey yaratıklarının hitâplarını her hâliyle algılayan **Semî** olan, ey yarattıklarına mekânca yâkin **Kârib** olan, **Allah'ım, Da'vâhum fihâ subhâneke allahumme ve tahiyatehum fihâ selam ve âhiru da'vâhum enil'hamdu lillâhi rabbilâlemiyn** yüce âyetinin hürmetiyle, takvâ sahibi, selâmlanan, barış ve şükür sahibi olan mü'minlere hazırlanmış olan A'dn Cennetleri'ne onları yerleştirdiğin gibi beni de lütfen oralarda yerleştir ,barındır **Yâ Rabbel'âlemiyn**.

SON DUÂ'nın MÂNÂSI

Yâ Allah, Yâ Allah, Yâ Allah, Yâ Rabbim,

Ey fayda verici, Ey kötülükleri geri çevirici, Ey Rahman ve Rahim olan Allah, bu ayetlerin sözlerin ve esmâlarının yüzüsuyu hürmetine kazandırıcı bir güç ikrâm eyle.. Bizlere bereketli, bol rızıklar, huzurlu yürekler, aydınlanmış kabirler kolay verilen hesap ve büyük ecirler ikrâm eyle **Yâ Rabbi**.

Allah'ım Efendimiz Muhammed Sallallahû Aleyhi ve Sellem' Â'İfsine, Sahabesine çok selâm ver. Öyle selâmlar ve duâlar ver ki, Senin halkının sayısı kadar, Senin kelimelerin ve sözlerin tükettiği mürekkepler kadar ve rahmetin en son zirvesine kadar. Allah'ım Sana sığındım, bu sığınmam aynen güçlü ve çetin köşelere sığınanların hâli gibidir.

Allah Rasûllerine selâmlar olsun, âlemlerin Rabbîne şükürler olsun.

İnşirâh Sûresinin Mânâsı: Senin göğsünü geniş kılmadık mı? Biz, belini büken ağırlığı üzerinden kaldırdık. Namını yükselttik. Her güçlkle beraber bir kolaylık vardır. Bir işi bitirince başka bir işle meşgûl ol. Her işinde ancak Rabbine niyâz eyle.

Salavât-ı Şerife'nin Mânâsı: Allah'ım salâtın ve duâların Efendimiz olan Muhammed Sallâllahû Aleyhi ve Sellem'e öyle selâmlar olsun ki bu selâmlarla ve

duâlarla ukdelerimiz beşeri zafiyetlerimiz, zulmetlerimiz çözülsün, dertlerimiz yok olsun, gönüllerimiz ferah olsun, ayrıca dünya da ve ahirette olan meselelerimiz kolaylıkla çözülsün Yâ Rabbi.

Allahümme Salli âlâ seyyidînâ Muhammed ve â'lâ âlîhi ve sahbîhî ve sellîm.

Hazreti Fahri Kâinât Efendimizin, Âlî'nin, Ashabının, Ehli Beytinin, Annelerimizin, Cümle Resullerin, Enbiyâların, Hz. Şeyh-i Ekber'in, onun muhibbi olanların, cümle evliyâların, Rical Ehlinin ve bu duâ'nın şâmil olduğu bütün Ümmeti Muhammedin ruhları ve ALLAH için El Fatihâ-ı Şerif. **AMİN.**

Büyük Dua
“HİZBU’D DEVRİ A’LÂ”NIN
ARAPÇA ORJİNALİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حزب الدورالأعلى

لسیدی الشیخ محی الدین بن عربی

قدس اللہسرہ

اَللّٰهُمَّ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِكَ تَحَصَّنْتُ فَاَحْمِنِي
بِحِمَايَةِ حَقِيْقَتَةِ بُرْهَانَ حِرْزِ اَمَانِ (بِسْمِ اللّٰهِ)
وَاَدْخِلْنِيْ يَا اَوَّلُ وَيَا اٰخِرُ مَكْنُوْنٍ غَيْبِ سِرِّ دَائِرَةِ
كَنْزِ (مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ) وَاَسْبَلُ عَلَيَّ
يَا حَلِيْمُ يَا سِتَّارُ كُنْفِ سِتْرِ حِجَابِ صِيَانَةِ نَجَاةِ
(وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ) وَاَبْنِ يَا مُحِيْطُ يَا

قَادِرٌ عَلَيَّ سُوْرَ أَمَانٍ إِحَاطَةً مَجْدٍ سُرَادِقٍ
عَزَّعَظْمَةً (ذَلِكَ خَيْرٌ ذَكَكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ)
وَأَعِدَّنِي يَا رَقِيبُ يَا مُجِيبُ وَأَحْرُسْنِي فِي
نَفْسِي وَأَهْلِي وَدِينِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَدَارِي
بِكَلِّئَةِ إِغَاثَةِ إِعَاذَةِ (وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ
أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ) وَقِنِي يَا مَانِعُ يَا نَافِعُ
بِآيَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ وَكَلِمَاتِكَ شَرِّ الشَّيْطَانِ ظَالِمِ
أَوْ جَبَّارِ بَغِيٍّ عَلَيَّ (أَخَذَتْهُ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ
اللَّهِ) وَنَجِّنِي يَا مُذِلُّ يَا مُنْتَقِمُ مِنْ عَبِيدِكَ
الظَّالِمِينَ الْبَاغِينَ عَلَيَّ وَأَعْوَانِهِمْ فَإِنَّهُمْ لِي
أَحَدٌ مِنْهُمْ بِسُوءِ خَذَلِهِ اللَّهُ وَخَتَمَ عَلَيَّ سَمْعَهُ

وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً (فَمَنْ يَهْدِيهِ
مَنْ بَعْدَ اللَّهِ) وَكَفَّنِي يَا قَابِضُ يَا قَهَّارُ خَدِيعَةَ
مَكْرِهِمْ وَأَرْدُدْهُمْ عَنِّي مَذْمُومِينَ مَدْحُورِينَ
بِتَخْسِيرِ تَغْيِيرِ تَدْمِيرِ (فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِتْنَةٍ
يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ) وَأَذِقْنِي يَا سُبُوحُ
يَا قُدُّوسُ لَذَّةَ مُنَاجَاةٍ (أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنْ
الْآمِنِينَ بِفَضْلِ اللَّهِ) وَأَذِقْهُمْ يَا ضَارُّ يَا مُمِيتُ
نِكَالَ وَيَالِ زَوَالِ (فَقَطِّعْ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) وَأَمْنِي
يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ صَوْلَةَ جَوْلَةَ دَوْلَةَ الْأَعْدَاءِ
بِغَايَةِ بَدَايَةِ آيَةِ (لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ)
وَتَوَجِّنِي يَا عَظِيمُ يَا مُعِزُّ بَتَّاجِ مَهَابَةٍ وَكَبِيرِيَاءِ
جَلَالِ سُلْطَانِ مَلَكَوْتِ عِزِّ عَظْمَةٍ (وَلَا يَحْزُنُكَ
قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ) وَالْبِسْنِي يَا جَلِيلُ يَا كَبِيرُ
خَلْعَةِ جَلَالِ جِبَالِ إِقْبَالِ إِكْمَالِ (فَلَمَّا رَأَيْنَهُ
أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ حَاشَ لِلَّهِ) وَأَلْقِ
يَا عَزِيزِيَا وَدُودُ عَلِيٍّ مَحَبَّةً مِنْكَ حَتَّى تَنْقَادُ
وَتَخْضَعُ لِي بِهَا قُلُوبُ عِبَادِكَ بِالْمَحَبَّةِ وَالْمَعْرِزَةِ
وَالْمَوَدَّةِ مِنْ تَعْطِيفِ تَلْطِيفِ تَأْلِيفِ
(يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ
حُبًّا لِلَّهِ) وَأُظْهِرْ عَلَيَّ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ أَثَارُ

أَسْرَارِ أَنْوَارٍ (يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ) وَوَجِّهِهِ اللَّهُمَّ يَا صَمَدَ يَا نُورَ وَجْهِهِ
بِصَفَاءِ جَمَالِ أَنْسِ إِشْرَاقِ (فَأَنْ حَاجُوكَ فَقُلْ
أَسَلَّمْتُ وَجْهِهِ لِلَّهِ) وَجَمِّلْنِي يَا بَدِيعَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
بِالْفَصَاحَةِ وَالْبَلَاغَةِ وَالْبِرَاعَةِ (وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ
لِسَانِي يَفْقَهُوا قَوْلِي) ، بِرَأْفَةِ رَحْمَةِ رِقَّةٍ (ثُمَّ
تَلِينُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبَهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ) وَقَلِّرْنِي
يَاشَدِيدَ الْبَطْشِ يَا جَبَّارُ يَا قَهَّارَ سَيْفِ الْهَيْبَةِ
وَالشَّدَّةِ وَالْقُوَّةِ وَالْمُنْعَةِ مِنْ بَأْسٍ وَجَبْرُوتِ عِزَّةٍ

(وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) ، وَأَدِمَّ عَلَيَّ يَا
بَاسِطًا يَا فَتَّاحُ بِهَيْجَةِ مَسْرَةٍ (رَبِّ اشْرَحْ لِي
صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي) بِلَطَائِفِ عَوَاطِفِ
(أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ) وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي (يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ
الْمُؤْمِنِينَ بِنَصْرِ اللَّهِ) ، وَأَنْزِلِ اللَّهُمَّ يَا لَطِيفُ
يَا رُؤُوفُ بِقَلْبِي الْإِيمَانَ وَالْأَطْمِئْنَانَ وَالسَّكِينَةَ
لَأَكُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا (وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ
اللَّهِ) وَأَفْرِغْ عَلَيَّ يَا صَبُورُ يَا شَكُورُ صَبْرَ
الَّذِينَ تَدْرَعُوا بِشَبَابٍ يَقِينٍ تَمَكِينٍ (كَمْ مِنْ فِئَةٍ
قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ) وَأَحْفَظْنِي
يَا حَفِيفُ يَا وَكِيلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ

يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي
بُجُودِ شُهُودِ جُنُودِ (لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ) ، وَثَبَّتْ
اللَّهُمَّ يَا صَابِئُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ قَدَمِي كَمَا ثَبَّتَ
الْقَائِلَ (وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ ، وَلَا تَخَافُونَ
إِنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ) ، وَأَنْصُرْنِي يَا نِعْمَ الْمَوْلَى
وَيَا نِعْمَ النَّصِيرَ عَلَى أَعْدَائِي نَصْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُ
(أَتَّخِذْنَا هُزُوعًا قَلَّ أَعُوذُ بِاللَّهِ) ، وَأُيِّدْنِي
يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ بِتَأْيِيدِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُوَيَّدِ بِتَعَزُّزِ تَوْقِيرِ (إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ) ، وَاكْفِنِي

يَا كَافِي يَا شَافِي الْأَعْدَاءِ وَالْأَسْوَاءِ وَالْأَدْوَاءِ
بِعَوَائِدِ فَوَائِدِ (لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ
لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ) ،
وَأَمِّنْ عَلَيَّ يَا وَهَّابُ يَا رِزَّاقُ بِحُصُولِ وَصُولِ
قَبُولِ تَيْسِيرِ تَسْخِيرِ (كُلُّوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ
اللَّهِ) وَتَوَلَّنِي يَا وَلِيَّيَّ يَا عَلِيُّ بِالْوِلَايَةِ وَالْعِنَايَةِ
وَالرِّعَايَةِ وَالسَّلَامَةِ بِمَزِيدِ إِيْرَادِ إِسْعَادِ إِمْدَادِ
(ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ) وَأَكْرِمْنِي يَا غَنِيُّ
يَا كَرِيمُ بِالسَّعَادَةِ وَالْكَرَامَةِ وَالْمَغْفِرَةِ كَمَا
أَكْرَمْتَ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ
اللَّهِ وَتُبُّ عَلَيَّ يَا تَوَّابُ يَا حَكِيمُ تَوْبَةً نَصُوحًا

لَا كُونَ مِنَ الَّذِينَ (إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ
وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ)، وَالزَّمِنِي يَا وَاحِدُ
يَا أَحَدُ كَلِمَةِ التَّقْوَى كَمَا أَلْزَمْتَ حَبِيبَكَ
مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيْثُ قُلْتَ
(فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وَاخْتِمَ لِي يَا رَحْمَنُ
يَا رَحِيمُ بِحُسْنِ خَاتِمَةِ النَّاجِينَ وَلِرَاجِينِ (قُلْ
يَا عِبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ) وَأَسْكِنِي يَا سَمِيعُ يَا قَرِيبُ
جَنَّاتِ عَدْنٍ أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (دَعُواهُمْ فِيهَا
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبُّ يَا نَافِعِ يَا مَانِعِ
يَا رَاحِمَنُ يَا رَحِيمِ اسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ
وَالْآيَاتِ وَالْكَلِمَاتِ سُلْطَاناً نَّصِيراً وَرِزْقاً
كَثِيراً وَقَلْباً قَرِيباً وَقَبْراً مُنِيراً وَحِسَاباً يَسِيراً
وَأَجْراً كَبِيراً وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً كَثِيراً عَدَدَ
خَلْقِكَ وَمَدَادِ كَلِمَاتِكَ وَمُنْتَهَى رَحْمَتِكَ ،
اللَّهُمَّ إِنِّي قَدْ آوَيْتُ إِلَيْكَ وَمَنْ أُوِي إِلَى رُكْنِ
شَدِيدٍ وَسَلَامٍ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ (تم حزب الدور الأعلى للإمام

العربي ثم تقرأ سورة الانشراح ثلاث مرات
ثم نقول) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا
مُحَمَّدٍ صَلَاةً تُحَلُّ بِهَا الْعُقَدُ وَتُفَرِّجُ بِهَا الْكُرْبُ
وَتُشْرِحُ بِهَا الصُّدُورُ وَتُيسِّرُ بِهَا الْأُمُورُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

الفاتحة إلى روح المصطفى صلى الله
عليه وسلم

ومنه إلى روح سيدي الشيخ محي الدين
ابن عربي وجميع أمة محمد أجمعين